

அப்பு, சிரை ஆண்டமன்னில்...

ஏ. பருப்பல்வரான்

அப்பு ஆச்சு ஆண்டமண்ணேல்...

954.93
PAR
AR/PB.

தீர்மலை

நவருத்தனஜூயர் இராசேஸ்வர்

தமிழ்நாட்டின்

ஷாபகார்த்த விவரபீடு

P7213

ந. பரமேஸ்வரன்

குறைஞர்

நால் : அப்பு ஆச்சி ஆண்டமன்னில்...

ஆசிரியர் : ந.பரமேஸ்வரன்

முதற்பதிப்பு : 24 ஜனவரி 2006

வெளியீடு : ந.பரமேஸ்வரன்
40/2, மாரியம்மன் வீதி,
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.

அணிந்துரை

வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த பெரியவர்களின் வாழ்வியலுடனான விழுமியங்கள் தான் எதிர்கால மக்கள் சமுதாயத்திற்கான செல்வங்கள் எனலாம். பண்டை நாளைய மக்கள் கல்வி அறிவுடனாகி உயர்ந்து வாழ்ந்தார்கள் இல்லை என்பது உண்மைதான். ஆனால் அவர்களின் வாழ்வு நெறி உயர்ந்ததாகத்தான் இந்திருக்கின்றது. அன்றைய மக்கள் அந்தந்தப் பிரதேச வாழ்வியலுடனாகி இருந்தனர். சரியோ பிழையோ அதைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்திருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் வாழ்வியல் குறைபாடுடையதாகியது என்று சொல்லிவிடமுடியாது. மாறாக, உயர்நிலை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்ததென்று சொல்லக்கூடிய பதிவுகள் கிடைக்கின்றன. அந்தப் பதிவுகள் தொடர்ந்தும் பதிவிற்குள்ளாகி வளர்ச்சிகாண வேண்டும். எதிர்கால மக்கள் சமுதாய உறுப்பினர்களாகவுள்ள சிறுவர்கள் அவற்றை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறான தேவையுடன் அந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் நூல்வடிவு பெறச் செய்யவேண்டும். இதைக் காலத்தின் தேவையென்பது தவறாகாது.

போர்க்காலச் சூழ்நிலை மக்களைப் பரந்துபட்டு வாழச் செய்திருக்கின்றது. பல்வேறு உலகநாடுகளில் எல்லாம் வாழ வழிப்படுத்தியுள்ளது. ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த நான்கு உறுப்பினர்கள் நான்கு நாடுகளில் வாழ்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்த நான்கு உறுப்பினர்களும் ஒன்று சேர்ந்து வாழும்போது அவர்களது குழந்தைகள் மூலம் நான்கு வகைக் கலாச்சாரங்கள் ஒன்று சேரும் வாய்ப்புண்டாகின்றது. அதனால் எமது பாரம்பரியம் குனியமாகலாம். இவ் வண்ணமாகிக்

குழப்பத்திற்குள்ளாக்கப்படும் வாழ்வியல் நேரிதாக வேண்டு மெனில் பழமையை நினைவுபடுத்தும் நூல்கள் வேண்டும்.

கிராமத்தின் வரலாறு, தனிப்பட்டவர்களின் வரலாறு என்று ஆவனவெல் லாம் இந் தவகை நிறைவினை ஒரளவு எதிர்பார்த்தவையே! எழுத்தாளர்கள் எண்ணக்கருவில் இந்த ஆக்கங்கள் ஒருவகை எழுச்சியை ஊட்ட வல்லவை. இவ்வகை எழுச்சியுடனாகிய நிலையில் தோன்றியதுதான் இந்த “அப்பு ஆச்சி ஆண்ட மண்ணில்” என்னும் நூல் எனலாம். இந்த நூல் சாதாரண மொழி நடையுடனாகியது. எல்லோரும் அறிந்து கொண்டுள்ள கிராமிய மொழிவழிப்பட்டு நிற்கின்றது. அதேவேளை இந்த மொழிவழக்கு எல்லோரையும் கவர்ந்து தன்வயமாக்க வல்லது. அடிமட்டத்தில் உள்ளவர்களையும் வாசிக்கத் தூண்டுவது. அதனால் இதில் உள்ள செய்திகளை அநேகமாக எல்லோரும் தமதாக்கிக்கொள்ள வாய்ப்புண்டு.

இந்த நூலின் ஆசிரியர் கீரிமலை நவரத்தினம் பரமேஸ்வரன் அவர்கள் ஒரு உயர்நிலை ஊடகவியலாளர். கொழும்பில் இருந்து வெளியாவதொரு ஆங்கில நாளிதழின் மதிப்பார்ந்த ஊடகவியலாளர் என்று குறிப்பிடுவது சாலப்பொருந்தும். இந்த நூலில் நாம் காணும் செய்திகள் கூட வார இதழ்களில் வெளியானவைதான். அவை பலர் விருப்பைத் தொடர்ந்து நூலில் இடம்பெறுகின்றன. இந்த நூல் இந்த ஆசிரியரது கன்னி முயற்சி. நூல் அனைவர்க்கும் பயனுடையதாகுக.

சி. அப்புத்துரை

முன்னாள் அதிபர்,
யா/மயில்டி வடக்குக் கலைமகள் வித்தியாலயம்.
காங்கேசந்துறை.

முகவரை

பரமேஸ்வரனின் ‘அப்பு ஆச்சி ஆண்ட மண்ணில்....’ நாலுக்கான முகவரை எழுதும் இந்தக் கணத்தில் நெஞ்சக் கனலான என் கவிதை அடிகள் எண்ணங்களைக் கனமாக்கும்.

‘என்னுடைய அப்பாவும்
என்னுடைய அம்மம்மாவும்
எத்தனை நாள் வாழ்ந்த தெங்கள்
வீடும் வளவும்
யார் யாரோ குடியிருக்கும் சுடலையாகுமோ....!

எனக்கு கட்டுவன், பரமேஸ்வரனுக்கு கீரிமலை. எங்களுக்கு பொதுவான வலிகாமம் வடக்கு, எங்களின் வளமான செம்மன் தேசப்பரப்பு,

‘பதியேழு அறியா பழங்குடி வாழ்வில்
பரதேசிகளால் இடிவிழு’

நாங்கள் இழந்துபோன வாழ்வின் பதிலே ‘அப்பு ஆச்சி ஆண்ட மண்ணில்....’

‘உயர்பாதுகாப்பு வலயம்’ என்ற பெயரில் ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்தால் விழுங்கப்பட்ட, குடாநாட்டின் 16% நிலப்பரப்பு, வெறுமனே இன்னொரு நிலப்பரப்பினால் ஈடுசெய்யமுடியாதது. நிவாரண முகாங்களினால் நிரவழுமுடியாதது.

பரமேஸ்வரனின் நினைவுகளை ஆக் கிரமிக்கும் சிதம்பரப்பிள்ளை ஜயாவின் உடுக்கடியிலிருந்து காங்கேசன் சீமெந்து ஆலையின் சங்கொலிவரை, பள்ளிக்கூட வேளையில் படம்பார்க்கப் போன பிள்ளையை ராசநாயகி தியேட்டர் வரை தேடிப்போன அதிபர் கனகசபாபதி அவர்களின் பிரம்படியிருந்து

இன்று ‘பாஸ்’ பக்தர்கள் அல்லது அந்தியேட்டி பக்தர்களுக்காக காத்திருக்கும் எங்கள் நகுலேஸ்வரம், மாவிட்டபுரம் ஆலயங்கள், கிராமத்து வைரவர்கோயில் திருவிழா உயிர்ப்புகள் வரை, அழகாய் - உணர் வின் பிழிவாய் பரமேஸ்வரனின் கனவோடையிலே இழந்து போன எங்கள் சொர்க்கத்தின் நினைவுகள் காக்கப்படுகின்றன.

தன்னுடைய அம்மா அப்பாவின் நினைவாக இந்த நூலை வெளியிடும் பரமேஸ்வரனால் - அவர் பெற்றோரின் பெருமை நிலைபெறும். கூடவே பரமேஸ்வரனின் ஊடகவியல் அறிவும் அனுபவங்களும், எங்கள் சமூக வாழ்வின் மேம்பாட்டுக்கான இன்னும் பல படைப்புகளை தமிழுக்காக்க வேண்டும். அவரது இந்த முயற்சிகளை வாழ்த்தி, வரவேற்போம்.

அப்பு ஆச்சி ஆண்ட மண்ணில்..... தரும் உணர்வு எழுச்சியுடன் நாளை சுதந்திர கீரிமலையில் நீராடுவோம்.

எங்கள் அவலத்தை வீரபத்திரன் வீதியிலே செம்மண் புழுதிகளிம்ப வசந்தனாடி மகிழ்வோம்.....

சிதம்பரப்பிள்ளை ஜயாவின் உடுக்கின் ஒசை எங்கள் நிலத்தை மீட்டும் உயர்வின் ஒசையாக ஓங்கி ஒலிக்கட்டும்.

பேராசிரியர் என்.சன்முகலிங்கன்
தலைவர், அரசறிவியல் - சமூகவியல்துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

என்னுரை

வலிகாமம் வடக்கு இலங்கை அரசாங்கத்தினால் அதி உயர் பாதுகாப்பு வலயமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, இலங்கை இராணுவத்தினரின் பாதுகாப்புக்கருதி. இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு அரசியல் இராணுவர்தியில் வலிகாமம் வடக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு வலிவடக்கு எத்துணை முக்கியத்துவமானதோ அதைவிட முக்கியமானது தமிழ்மீழ் அல்லது தமிழ் மாநிலத்திற்கு. வலிகாமம் வடக்கு இல்லாத தமிழ்மீழ் அல்லது தமிழ் மாநிலம் மையில்லாத பேனா போன்றது.

நாங்கள் கல்தோன்றி மண்தோன்றாக்காலத்தே வாளொடு முன்தோன்றிய முத்த குடி. சிங்களவர்கள் வந்தேறுகுடிகள், விஜயனுடன் வந்து குடியேறியவர்கள். இலங்கையில் குடியேறிய சிங்களவர்கள் 2600 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நேபாளத்தில் பிறந்த புத்தபெருமானின் பல்லை இன்றும் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கிறுக்கின்றனர்.

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக்காலத்தே வாளொடு தோன்றியவர்களிடம் என்ன இருக்கிறது? இந்திய இராணுவம் சமுத்தழிழர் மீது வன்முறைகளை கட்டவிழ்த்து விட்டது எப்போது?

ஓப்பரேஷன் லிபரேஷன் எப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது? செம்மணிப்படுகொலைகள் எப்போது நிகழ்ந்தன? இவை பற்றிய தகவல்களை எங்கே பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று யாரும் கேட்டால் நாங்கள் நடந்ததை எண்ணி வருந்தும் மூடர்கள்லல், நடக்கப்போவதை மட்டுமே சிந்திக்கும் தூரநோக்குடையவர்கள் என்று துணிந்தும் கூறலாம். சிங்களவன் எம்மைப்பார்த்து கள்ளத்தோனி என்று சொன்னாலும் மறுப்பதற்கு எம்மிடம் என்ன

ஆதாரம் இருக்கிறது. எம்மிடமுள்ள மாபெரும் குறைபாடு நாம் எமது வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியில் பூதுவதில்லை என்பதுதான்.

வலிகாமம் வடக்கு தமிழ் சமுத்தின் அல்லது தமிழ் மாநிலத்தின் இருதயம், கீரிமலை சமம்வாழ் இந்துக்களின் இருதயமூலி. வலிகாமம் வடக்கின் சமக, பொருளாதார, வாழ்வியல் அம்சங்களை இச்சிறு நூலில் ஒரளவு ஆவணப்படுத்த முயற்சித்துள்ளேன்.

எனது தந்தையார் காலமாவதற்கு சில தினங்களுக்கு முன்னர் சொன்னார் நான் காலமானால் எனக்கு கல்வெட்டு அடிக்க வேண்டாம் ஏதாவது பிரயோசனமான புத்தகமாக அடிக்க விரும்பினால் அடித்துவிடு என்று. எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவிய தாயக பூமியின் வரலாற்றை அவர்களின் ஞாபகார்த்த மாக வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

வலிகாமம் வடக்கைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள விரும்புவர்களுக்கு இச்சிறு நூல் ஒரு வழிகாட்டியாக அமையும் என நினைக்கின்றேன்.

உதயன் பத்திரிகையில் இக்கட்டுரைத் தொடரை எழுதியபோது அவ்வப்போது ஆலோனை வழங்கி ஊக்குவித்த நன்பர்கள் குமாரதாசன், இயல்வாணன் ஆகியோருக்கும் கட்டுரைத் தொடரைப் பிரசரித்த உதயன் நிறுவனத்திற்கும் நூலை சிறப்பான முறையில் அச்சிட்டுத்தந்த பிரசாத், அமிர்தவிங்கம் ஆகியோருக்கும் கட்டுரைத்தொடர் வெளிவந்த போது உற்சாகப்படுத்திய வாசத்தினாக்கும் எனது உளமார்ந்த நன்றிகள்.

ந.பரமேஸ்வரன்

40/2, மாரியம்மன் வீதி, திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

கீரிமலை இந்துக்களுக்கு ஒரு புனிதஸ்தலமாகக் கருதப்படும் அதேவேளை பிறமதத்தவர்களுக்கும் வெளிநாட்டவர்களுக்கும் சுற்றுலா மையமாகக் கருதப்படுகிறது. இந்தக் கீரிமலையில்தான் நானும் இருபத்தெட்டு வருடங்களை ஓட்டினேன்.

கீரிமலை முந்நாறு குடும்பங்களைக் கொண்ட ஒரு சிறிய கிராமம். ஆனால், கீரிமலைக்கு விஜயம் செய்யாத வி.ஐ.பி.க்களே கிடையாது. யாழ்ப்பாணத்திற்கு யார் வருகை தந்தாலும் அவர்கள் கீரிமலைக்கும் ஒரு முறை விஜயம் செய்தே போவார்கள். யாழ்.மாவட்டத்திலேயே மிக உயர்மான நிலப்பரப்பையுடைய பிரதேசம் கீரிமலை. கடல் மட்டத்திலிருந்து அறுபது அடி.

கீரிமலைக்கு யாத்திரிகர்களும் உல்லாசப் பிரயாணிகளும் வந்து செல்வதால் கீரிமலையில் பேருந்து நிலையம் ஓன்று அமைக்கப்பட்டிருந்தது. யாழ்.மாவட்டத்தில் யாழ்.மத்திய பேருந்து நிலையத்திற்கு அடுத்தபடியாக சூடுதலான பேருந்துகள் தரிக்குமிடமாக கீரிமலை பேருந்து நிலையமே விளங்கியது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து எந்தப் பேருந்தில் ஏறினாலும் கீரிமலைக்குச் செல்லலாம். (வடமராட்சி, தென்மராட்சி தவிர்ந்த) 769 பேருந்து காங்கேசன்துறை வீதியூடாக

காங்கேசன்துறைவரை சென்று கீரிமலை செல்லும். 764 பலாலி வீதியால் பலாலிச் சந்திவரை சென்று மயிலிடடி, காங்கேசன்துறை ஊடாக கீரிமலை செல்லும். 788 மானிப்பாய் வீதியால் விளான் சந்தியூடாக கீரிமலை செல்லும். 768 கந்தரோடை, அளவெட்டி ஊடாக கொல்லங்கலட்டி சென்று கீரிமலையை அடையும். 787 இலக்க பேருந்து மானிப்பாய், சங்கானை ஊடாக மாதகல் வரை சென்று திரும்ப பண்டத் தரிப்புச் சந்திக்கு வந்து பின் இளவாலையூடாக கீரிமலை செல்லும். 795 இலக்க பேருந்து காங்கேசன்துறை வீதியூடாக தெல்லிப்பழைச் சந்திவரை சென்று பன்னாலை, கருகம்பனையூடாக கீரிமலை செல்லும். இவை யாழ்.நகரிலிருந்து கீரிமலை செல்லும் பேருந்துகள் இவற்றைவிட பருத்தித்துறையிலிருந்து கீரிமலைக்கு 763 இல. சேவை யும் நடத்தப்பட்டது. இப்பேருந்து பருத்தித்துறையிலிருந்து கடற்கரை வழியாக வல்வெட்டித்துறை, சந்திதி, பலாலி, மயிலிடடியூடாக காங்கேசன்துறை சென்று கீரிமலை செல்லும்.

இவற்றில் இப்போது 763 இலக்க சேவை முற்றாக நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. 769 தெல்லிப்பளை தூர்க்கையம்மன் கோவில்வரை செல்கிறது. 763 தெற்குப் புன்னாலைக்கட்டுவன் சந்தியுடன் நிறுத்தப்படுகிறது. 768 அம்பனைவரை செல்கிறது. 795 இளவாலைவரை செல்கிறது. 788 இளவாலைவரை செல்கிறது. 787 மாதகல்வரை செல்கிறது.

கீரிமலையில் பல மடங்கள் இருந்தன. சிறாப்பர் மடம், வைத்தி லிங்கம் மடம், கிருஷ்ணபிள்ளை மடம், செகராசசிங்கம் மடம், சடையம்மா மடம் என்பன இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றுள் சிறாப்பர் மடம் கீரிமலைக்கு வருவோருக்குச் சிறந்த சேவையை வழங்கிவந்தது. இங்கு தினமும் மன் சாடியில் மோர் கரைத்து வைக்கப்படும். கீரிமலைக்கு வருவோரின் தாகம் தீர்ப்பதற்காக. இதற்காக ஒருவர் மட நிர்வாகத்தினரால் மாத சம்பளம்கொடுத்து நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். தினமும் சித்திரமேழிக்குச் சென்று மோர் வாங்கிவந்து கரைத்து வைப் பதுதான் இவரது தொழில். இவருக்கு ஓய்வுதியமும் மட நிர்வாகத்தினரால் வழங்கப்பட்டு வந்தது. நாங்கள் பாடசாலை முடிந்து வீடு

திரும்பும்போது பெரும்பாலும் மோர் அருந்திவிட்டே செல்வோம். வீட்டுக்குப் போவதற்குக் கிட்டியபாதை இருந்தும் மோர் அருந்துவதற்காகச் சந்திக்கு வந்து மோர் அருந்திவிட்டே வீட்டுக்குச் செல்வோம்.

கீரிமலையில் வீர சைவ மடம் ஒன்றும் இருந்தது. இது இரேணுகாச் சிரமம் என அழைக்கப்பட்டு வந்தது. இந்தியாவில் பல இடங்களில் பல வீர சைவ மடங்கள் இருந்தபோதும், இலங்கையில் காணப்பட்ட ஒரே ஒரு வீர சைவ மடம் இரேணுகாச்சிரம மடமே.

கீரிமலையில் பல வி.ஜெ.பிக்கள் தமது ஓய்வு நாட்களைக் கழிப் பதற்காக விடுமுறைக்கால விடுதிகளையும், (Holiday Bungalow) அமைத்திருந்தனர். இந்த வீடுகளில் பெரும்பாலும் காவற்காரர்களே இருப்பார். வீட்டு உரிமையாளர்கள் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறையோ, நான்கு மாதங்களுக்கு ஒருமுறையோ வந்து தங்கிவிட்டுப் போவார்கள். இயற்கைச் சூழலில் அமைந்த கடற்காற்றை அனுபவிப்பதற்காகவே இவர்கள் கீரிமலைக்கு வருவது வழக்கம்.

இவர்களில் அடங்காத் தமிழன் என அழைக்கப்பட்டவரும், பிரபல கணித மேதையுமான பேராசிரியர் செ.சுந்தரலிங்கம், பிரபல சட்டத் தரணி பார்.குமாரகுலசிங்கம், புறோக்கர் செல்லமுத்து ஆகியோரின் வீடுகள் குறிப்பிடத்தக்கன. இவ்வீடுகள் இவர்களின் வசதியை எடுத்துக் காட்டுவனவாக அமைந்திருந்தன.

தமிழ்முக் கோரிக்கையை முதன்முதலில் முன்வைத்தவர் சுந்தர லிங்கமே. சுந்தரலிங்கத்தின் தமிழ்மூர் வரைபடம் கதிர்காமாத்தையும் உள்ளடக்கியதே தமிழ்மூர் எனக் குறிப்பிடுகிறது.

சுந்தரலிங்கத்தின் வீடு பழைய காலத்திய நாற்சதூர் வீடு. வீட்டின் நடுவே பூந்தோட்டம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருந்தது. பூந்தோட்டத்தினுள் வட்ட வடிவமான செங்கமலத் தடாகம் ஒன்றும், மல்லிகை முல்லைப் பந்தல்களும் காணப்பட்டன. சுந்தரலிங்கத்தின் வேலையாள் மரு,

மருக்கொழுந்து போன்ற அரிய வாசனைச் செடிகளையும் பயிரிட்டு வெகு கவனமாகப் பராமரித்து வந்தார். ஆலய உற்சவங்களின்போது ஜயர் மார் வந்து மரு, மருக்கொழுந்து போன்றவற்றைப் பெற்றுச் செல்வர்.

சுந்தரவிங்கத்தின் வீட்டின் நடுவே பெரிய நூலகம் ஒன்றும் இருந்தது. எட்டுப் பெரிய இறாக்கைகளில் மொத்தமான சட்ட நூல்களும், அரசியல் மற்றும் வரலாற்று நூல்களும் சுந்தரவிங்கத்தின் நூற்சேர்க்கையில் காணப்பட்டன. நூலகத்தின் நடுவே சாய்மனைக் கதிரையில் அமர்ந்து சுந்தரவிங்கம் நூல்களைப் படித்துக் கொண்டிருப்பார். வீட்டின் நடுவே எட்டுத்தொடக்கம் பத்துப்பேர் அமரக்கூடிய ஊஞ்சல் ஒன்றும் இருந்தது. வயோதிப் காலத்தில் சுந்தரவிங்கமும், மனைவியும் இவ்வூஞ்சலில் அமர்ந்துகாலால் உதைத்து ஊஞ்சலாடிய வண்ணம் உரையாடிக் கொண்டிருப்பார். ஊஞ்சலின் கொழுக்கிகள் யாவும் பித்தளையிலேயே அமைக்கப் பட்டிருந்தன. வீட்டைச் சுற்றிலும் சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய பல மரத்தாண்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. தூணின் உச்சியில் மகரப் பட்சி செதுக்கப்பட்டிருந்தது. இதைவிட சுந்தரவிங்கத்தின் வீட்டு மதிலிலும், கேற்றிலும் மகரப் பட்சிகள் செதுக்கப்பட்டிருந்தன. ஆடி அமாவாசை, சிவராத்திரி தினங்களில் சுந்தரவிங்கத்தின் வீட்டு வாசலில் தண்ணீர்ப் பந்தல் அமைக்கப்படும். தகரத்தினாலான முக்குப் பேணியில் மோரும், சர்க்கரைத் தண்ணீரும் வழங்கப்படும்.

1970 ஆம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலில் சுந்தரவிங்கம், செல்வநாயகத்தை எதிர்த்துப் போட்டியிடார். சுந்தரவிங்கம் கீரிமலையில் வசித்தாலும், கீரிமலையில் பெரும்பாலானோர் தமிழரசுக்கடசி ஆதரவாளர்களாகவே இருந்தனர். நாங்களும், எமது பக்கத்து வீட்டுக்காரரும் சுந்தரவிங்கத்தின் ஆதரவாளர்களாக இருந்தோம். சுந்தரவிங்கம் சேவல் சின்னத்திலும், செல்வநாயகம் வீட்டுச்சின்னத்திலும் போட்டியிட்டனர். நானும் பக்கத்து வீட்டு சறோவும் பாடசாலை செல்லும் போது ஒன்றாகவே செல்வது வழக்கம். அப்போது சுந்தியில் நிற்கும்

தமிழரசுக்கட்சி ஆதவாளர்கள் சேவலை வைத்து ஒன்றும் செய்ய முடியாது, வீடு கட்டினால்தான் வீட்டில் குடியிருக்கலாம் என்று கேளி செய்வார்கள். நாங்களும் பதிலுக்கு ஏதாவது சொல்லிவிட்டுச் செல்வோம்.

பார் குமாரகுலசிங்கம், தந்தை செல்வாவின் மைத்துனர், பிரபல சட்டத்தரணி. இவருக்குக் கறுவாத்தோட்டத்திலும் வீடு உள்ளது. இவர் பின்னாளில் தனது பெயரை பார்குமாரகுலசிங்கி என்று மாற்றிக் கொண்டார். என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. இவர்கள், வீட்டிலும் ஆங்கிலம்தான் பேசுவார்கள். யாராவது கிராமத்தவர்களுடன் உரையாடும்போது மட்டும் தமிழில் உரையாடுவார்கள். பார்குமாரகுலசிங்கி, பண்டாரநாயக்கா கொலை வழக்கில் 2 ஆவது எதிரிக்காக வாதாடினார். அந்தப் பணத்திலேயே கீரிமலை வீட்டைக் கட்டியதாக அம்மா சொன்னார். இந்த வீட்டை அமெரிக்காவிலிருந்து பொறிபியலாளரை அழைத்து வந்தே கட்டியிருந்தார்.

பார்குமாரகுலசிங்கத்தின் வீடு சுந்தரவிங்கத்தின் வீட்டிற்கு நேர மாறாகக் காணப்பட்டது. சுந்தரவிங்கத்தின் வீடு பழைய பாணியில் அமைந்தது. பார்குமாரகுலசிங்கத்தின் வீடு நவீன பாணியில் அமைந்திருந்தது. இரு வீடுகளும் அருகருகேயே காணப்பட்டன. இணைந்த குளியலறைகளுடன் ரெஹாசோ பதிக்கப்பட்டிருந்த இவரது வீட்டு ஜன்னல்கள் யாவும் பச்சை நிறத்தில் அமைந்திருந்தன. இவரது வீட்டிற்குத் தொலைபேசி இணைப்பும் வழங்கப்பட்டிருந்தது. அந்தக் காலத்தில் தொலைபேசி இணைப்பு எவ்ரிடமும் இருக்கவில்லை. தொலைத்தொடர்பு நிலையங்களும் இருக்கவில்லை. தபால் நிலையங்களிலும், அலுவலகங்களிலும் மட்டுமே தொலைபேசிகளைக் காண முடியும். பிற்காலத்தில் பார் குமாரகுலசிங்கம் காலமான பிறகு திருமதி பார் குமாரகுலசிங்கி தனியாக வாழ்ந்து வந்தார். அப்போது வேலைக் காரியைக்கொண்டு ஒருநாளுக்கு இரு தடவைகள் வீட்டைப் பெருக்கிப் பொலிச் பண்ணுவது வழக்கம். திருமதி பார் குமார குலசிங்கி வெளிநாட்டு உல்லாசப் பயணிகளுக்கும், சிங்கள மேல்தட்டு உல்

லாசப் பயணிகளுக்கும் அறைகளை வாடகைக்குக் கொடுத்து வந்தார். ஒரு நாளைக்கு 200 ரூபாய் அறை வாடகை. நான் சொல்வது எழுபதுக் கிளின் பிற்பகுதி. பார் குமாரகுலசிங்கியின் வீடும் 1987 ஆம் ஆண்டு இடம் பெற்ற ஒப்பரேஷன் லிபரேஷன் நடவடிக்கையின்போது தரைமட்டமாக்கப்பட்டுவிட்டது.

வடமாகாணத்திலேயே நீச்சல் தடாகத்துடன் அழைக்கப்பட்ட ஒரே யோரு உல்லாச விடுதியும் கீரிமலையிலேயே இருந்தது. இது தயா கொட்டேஜ் (*Daya Cottage*) என அழைக்கப்பட்டது. இவ்விடுதிக்கு உல்லாசப் பயணிகளின் வருகை குறைவாகக் காணப்பட்டமையால் பின்னாளில் இவ்விடுதியில் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர் மட்டுமே காணப்படுவார். நாங்கள் சிறுவர்களாக இருந்தபோது எமது பேரனார் எம்மை அழைத்துச்சென்று பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தரிடம் அனுமதி பெற்று எமக்கு விடுதியையும் நீச்சல் தடாகத்தையும் காண்பிப்பார்.

நான் கீரிமலை நகுலேஸ்வர மகாவித்தியாலயத்தில் நான்காம் வகுப்புடன் கல்வியை முடித்துக்கொண்டு மகாஜனக் கல்லூரிக்குச் சென்றேன். மகாஜனக் கல்லூரிக்குச் செல்ல ஆரம்பித்ததும் பேருந்தி லேயே தினமும் பாடசாலை செல்லவேண்டி வந்தது. 768, 765 இரண்டு பேருந்துகளிலும் கீரிமலையிலிருந்து மகாஜனக் கல்லூரிக்குச் செல்ல முடியும். 768 கீரிமலையிலிருந்து புறப்பட்டு மாவிட்டபூரம் கீரிமலை வீதியால் தச்சன்காட்டுச் சந்திவரை சென்று கொல்லன்கலட்டியூடாக அம்பனைக்கு வரும். 795 கீரிமலையிலிருந்து புறப்பட்டு கருகம்பனையூடாக அம்பட்டன் கலட்டிச் சந்தி (இது ஆலடிச் சந்தி எனவும் அழைக்கப்படுகிறது) ஊடாகப் பன்னாலை சென்று அம்பனை செல்லும்.

768 இல் பிரயாணம் செய்தால் அம்பனைச் சந்தியிலிறங்கி பாடசாலைவரை சிறிது தூரம் நடக்க வேண்டும். 795 இல் பிரயாணம் செய்தால் பாடசாலை வாசலிலேயே இறங்கலாம். 768இற்கு கட்டணம் பத்துச் சதம். 795 இற்குக் கட்டணம் ஐந்து சதம். சில சமயங்களில் ஐந்து சதத் திற்கு ஐஸ்பழும் அருந்திவிட்டு 768 வரும்வரை காவல்நின்று வீடு செல்

வதுமுண்டு. சில சமயங்களில் பாடசாலை முடிந்து வீடு திரும்பு வதற்கெனத் தந்துவிடும் பணத்திற்கு ஜஸ் சொக் அருந்திவிட்டு நன்பன் ரவியுடன் நடந்து சென்று ரவியின் வீட்டில் தென்னம் மட்டையில் வெட்டிய துடுப்பில் கிரிக்கெற் விளையாடவிட்டு ஆறு மணிக்குப் பின்னர் வீடு செல்வதுமுண்டு. பேருந்துச் செலவில் மிச்சம் பிடித்து ஜஸ்பழம் குடிக்கும் பழக்கம் காலப்போக்கில் பேருந்துக் கட்ட ணத்தை பாடசாலை வளவினுள் அமைந்திருந்த நடராசப் பெருமா னுக்கு காணிக்கையாகச் செலுத்தும் பழக்கமாக மாறியது. காரணம் புதிதாக பெண்டிக்கர் என்ற ஆங்கில ஆசிரியர் எமது பாடசாலைக்கு இடமாற்றம் பெற்றுவந்ததுதான். பெண்டிக்கர் மாஸ்ரரிடம் அடி வாங்காத மாணவர்களே இல்லை. பெண்டிக்கர் சில்லாயைச் சேர்ந்தவர் கறுப்புக் கண்ணாடியுடன் B.S.A. மோட்டார் சைக்கிளில் தான் பாடசாலைக்கு வருவார். அப்போது மோட்டார் சைக்கிள் பாவனை மிகவும் குறைவு. விரில் விட்டு எண்ணக்கூடியவர்களே மோட்டார் சைக்கிள் வைத்திருந்தனர். அதுவும் B.S.A. தான்.

ஆங்கிலப் பாடம் மதிய இடைவேளைக்குப் பின்னர்தான் நடை பெறும். பெண்டிக்கர் மாஸ்ரர் வருகிறார் என்றாலே குண்டுசி விழுந்தால் சத்தம் கேட்குமளவுக்கு நிசப்தம் வகுப்பறையில் நிலவும். பெண்டிக்கர் மாஸ்ரர் மாடுகளே என்றுதான் மாணவர்களை விழிப்பார். புத்தகத்தை எடுத்து வாசிக்கச் சொல்லிவிட்டு ஏதாவது பிழைவிட்டால் எழுந்து சுவரைப் பார்த்தபடி நிற்கச் சொல்வார். பின் சுவருடன் சேர்த்தும் சில வேளைகளில் அடிவிழும்.

இதனால் நான் வீடு திரும்புவதற்காக வழங்கப்படும் பணம் தினமும் நடேசெருக்குக் காணிக்கையாயிற்று.

இப்படி நன்பர்களுடன் அவர்களது. மிதிவண்டியில் சென்று பின்னர் நடந்து வீடு செல்லும் போது வாசிக்காலைகளில் பத்திரிகை படித்து விட்டுச் செல்வதுமுண்டு. கொல்லங்கலட்டியடாக நன்பாகளுடன்

செல்லும்போது கிளானை என்னும் கிராமத்திலுள்ள வாசிகசாலையில் மித்திரன் பத்திரிகை இருக்கும். மித்திரன் அப்போது தினசரிப்பத்திரி கையாக வெளிவந்துகொண்டிருந்தது. மித்திரனில் ஜி.நடேசனின் பட்லி, ஐம்லா, சாத்தானின் ஊழியர்கள், கறுப்பு ராஜா என்னும் கிணுகிஞப் பூட்டும் க்ரைம் - மர்மத் தொடர்கள் வெளிவந்துகொண்டிருந்தன.

கருகம்பணையிலும் ஒரு வாசிகசாலை இருந்தது. இங்கு ஈழநாடு மட்டும் இருக்கும். இந்த வாசிகசாலைக்கு இரவில்தான் பத்திரிகை படிக்க மக்கள் வருவது வழக்கம். இந்தப் பகுதி மக்கள் பெரும்பாலானோர்கள் விவசாயிகளாக இருந்தமையால் பகலில் தோட்ட வேலைகளை முடித்துக்கொண்டு இரவிலேயே வாசிக சாலையில் கூடுவர். வாசிகசாலையில் பத்திரிகை படித்து முடிந்த தும் ஊர்ப்புதினங்கள், அரசியல், சர்வதேச அரசியல் எல்லாம் அலசப்படும். நன்பர் கதிர்காமநாதன் இந்த வாசிகசாலைக்குப் பொறுப்பாளராக இருந்தார். இவரை எல்லோரும் வாத்தியார் என்றே அழைப்பார். இவரது தந்தை அதிபராக இருந்தபடியால்.

கதிர்காமநாதன் ஒரு சிவாஜி பைத்தியம். நானும்தான். இதனால் நானும் கதிர்காமநாதனும் நன்பர்களானோம்

நான் சிறுவனாய் இருந்த போது அரைக்காற்சற்றையுடன் சேட்டும் அணியாமல்தான் கீரிமலையில் திரிவது வழக்கம். அப்போது கடற்கரையில் மாபிள் விளையாடுவோம். மாபிள் விளையாடுவதில் நான் கெட்டிக்காரனாய் இருந்தேன். கீரிமலைக் குக்குளிக்க வருபவர்கள் சிலர் நாங்கள் மாபிள் விளையாடு வதைப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்பதுண்டு. இது எனக்குப் பெருமையாக இருக்கும். சிலவேளைகளில் குளிக்க வருபவர்களும் எம்முடன் சேர்ந்து விளையாடுவதுண்டு.

கீரிமலை இந்துக்களுக்குப் புனிதத் தலமாகக் கருதப்பட்டமையால் இறந்தவர்களின் அஸ்தியை (சாம்பல்) கீரிமலைக் கடலில்தான் கொண்டுவந்து கரைப்பார். மகாத்மா காந்தியின் அஸ்திகூட ஊர்வலமாக எடுத்து வந்து கீரிமலையில் கரைக்கப் பட்டதாக எனது தாயார் சொல்வார். இதேபோல் இறந்தவர்களின் அந்தியேட்டியும் கீரிமலையில் தான் நடைபெறும். நான் சிறுவனாய் இருந்த காலத்தில் கீரிமலைக்கடற்கரையில் பண ஒலையில் எழுதப்பட்ட சாதகக் குறிப்புக்கள் காணப்படும். யாராவது இறந்தால் இறந்தவரின் அஸ்தியைக் கொண்டுவந்து. கரைக்கும் போது அவர்களின் சாதக குறிப்பையும் உறவினர்கள் கடலில்

வீசிவிட்டுச் செல்வர். அந்தக் காலத்தில் சாதக் குறிப்புக்கள் யாவும் பனை ஓலையிலேயே எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

ஆடி அமாவாசை, சிவராத்திரி, புரட்டாதிச் சனி போன்ற தினங்களில் கீரிமலையில் பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் கூடுவர். ஆடி அமாவாசை, சிவராத்திரி தினங்களில் பக்தர்கள் இரவு நித்திரை கொள்ளாமல் கீரிமலையில் தங்கிநின்று மறுநாள் கடலில் தீர்த்தமாடிய பின்னரே வீடு செல்வர். ஆடி அமாவாசை மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோயில் தீர்த்தத் திருவிழா, சிவராத்திரி கீரிமலைச் சிவன் கோயில் தீர்த்தத் திருவிழா இரண்டு தினங்களுக்கும் மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி, கீரிமலை நகுலேஸ்வரப் பெருமான், கீரிமலை மாரியம்மன் ஆகிய சுவாமிகள் தீர்த்தமாடு வதற்காகத் தீர்த்தக்கரைக்கு எழுந்தருளுவது வழக்கம். மாசி மகத்தன்று கீரிமலை மாரியம்மன் கோயில் தீர்த்தோற்சவம். அன்றைய தினமும் இந்த முன்று சுவாமிகளும் தீர்த்தமாடக் கடற்கரைக்கு எழுந்தருளுவதுண்டு. மாசி மகத்தன்று பன்னாலையில் இருந்தும் ஒரு கோயலிலிருந்தும் சுவாமி தீர்த்த மாட எழுந்தருளுவதுண்டு. (கோயிலின் பெயர் ஞாபகத்திற்கு வரமாட்டேன் என்கிறது) இப்படியான சிறப்பு இலங்கையில் வேறு எந்த இடத்திலும் இல்லை. ஒரு கோயில் தீர்த்தோற்சவத்தின் போது ஏனைய கோயில் சுவாமிகளும் தீர்த்தமாட எழுந்தருளுவது.

இப்பகுதியில் உள்ள ஆலயங்களில் நடைபெற்ற விசேட உற்சவங்கள் பற்றியும் கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டும். கீரிமலைச் சிவன் கோயில் கடைசித் திருவிழா ருத்ரதாண்டவம். இந்தத் திருவிழா இரவில்தான் நடைபெறும். கடற்கரையில் இருந்து நடராஜர் நடனமாகக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளுவார். அன்றைய தினம் ஜயர் எங்கிருந்தோ தெரியாது ஜந்து நடனக்காரர்களை அழைத்து வந்துவிடுவார். இவர்கள் அனைவரும் வயோதிபர்கள். காவி அணிந்திருப்பர். இவர்களில் ஒருவர் நன்கு வயது முதிந் தவர். நீளமான வெள்ளைத் தாடி வைத்திருப்பார். பார்ப்பதற்கு

ரிஷிகளைப் போன்று தோற்றமுடையவர். இவரது ஆட்டம் மெய்சிலிர்க்க வைக்கும். என்னதான் தலைபோகிற வேலையிருந்தாலும் அன்றைய தினம் சகல வேலைகளையும் விட்டுவிட்டு ருத்ரதாண்டவத்திற்குச் செல்வது எனது வழக்கம்.

இதேபோல் ‘பிட்டாடனர்’ திருவிழாவும் ஒரு விசேட திருவிழா. அன்றைய தினம் சிவபெருமான் பிச்சையெடுப்பதற்காக வீடு வீடாகச் செல்வார். பிட்டாடனர் திருவிழாவும் அந்திசாயும் நேரத்தில்தான் நடைபெறும். ஒவ்வொரு வீட்டு வாசலிலும் அவல், கடலை, சுண்டல் மற்றும் பலகாரங்கள் படைக்கப்பட்டிருக்கும். அன்றைய தினம் சுவாமியுடன் போகிற அனைவருக்கும் இரண்டு முன்று வீடுகளுடன் வயிறு நிரம்பிவிடும். பின்னர் போதும் போதும் என்கின்ற அளவு தின்பண்டங்கள் வழங்கப்படும். சிறுவர்கள் சுவாமிக்கு முன்னால் பிச்சையாண்டிக்கு ‘அரோகரா’ எனக் கோட்டுமிட்டுக்கொண்டு செல்வர். நானும் சிறுவனாய் இருந்த காலத்தில் பிச்சையாண்டியுடன் திரிந்ததுண்டு. சபாரத்தினக் குருக்களின் வீட்டு வாசலுக்கு பிச்சையாண்டி சென்றதும் சபாரத்தினக் குருக்கள் அனைவரையும் நிலத்தில் உட்கார வைத்துவிடுவார். அனைவருக்கும் பால் கோப்பி பரிமாறப்படும். கீரிமலைச் சிவன் கோயிலில் ஒரு பாரிய இடப வாகனம் இருந்தது. இலங்கையில் வேறு எந்தக் கோயிலிலும் இதேயளவு பெரிய வாகனம் இருந்திருக்கமாட்டாது. இந்த வாகனத்தில் விசேட உற்சவ காலங்களிலேயே சுவாமி எழுந்தருளுவது வழக்கம். சாதாரணமாக கோயில்களிலுள்ள வாகனங்களின் இரு புறமும் கொம்புகளை (திருவாடுதன்டு) கட்டி இருபுறமும் நான்கு பேர் நின்றுதான் சுவாமி தூக்குவது வழக்கம். இந்த இடபவாகனம் தூக்கப்படும் போது நடுவேயும் ஒரு கொம்பு (முன்று கொம்புகளை) கட்டி நடுவேயும் நான்கு அல்லது எட்டுப்பேர் நின்றே தூக்குவார். இந்த வாகனம் தூக்கும் போது மட்டும், குறைந்தது பத்துப்பேர் சேர்ந்தே தூக்குவார். இந்த வாகனம் இப்போது இருக்கிறதா அல்லது சேதமடைந்து

விட்டதா என ஜயரைக் கேட்டால்தான் தெரியும்.

இதேபோல் கீரிமலை மாரியம்மன் கோயிலிலும் தெப்பத் திருவிழா (கப்பல் திருவிழா) நடைபெறும். அப்போது அம்மன் கரையில் இருந்து மின் விளக்குகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கட்டுமரத்தில் கடலில் புறப்படுவார். கரையில் தீர்த்த மண்டபத்தில் தற்பரக் குருக்களும் ஒதுவார் சின்னத்துரையும் அமர்ந்து கப்பற் பாட்டுப் படிப்பார்கள். கப்பற் பாட்டு பாடிமுடிந்ததும் அம்பாள் கரைக்கு வந்து தீர்த்த மண்டபத்தில் வீற்றிருப்பார். பின்னர் விடிய விடிய மேளக் கச்சேரிகளும், வில்லுப்பாட்டு, இன்னிசைக் கச்சேரி, சின்னமேளம் என்பனவும் இடம்பெறும். இதேபோல் கப்பல் திருவிழாவுக்கு முதல்நாளான பூங்காவனத் திருவிழா அன்றும் மேளக்கச்சேரிகளும், வில்லுப்பாட்டு, இன்னிசைக் கச்சேரி என்பனவும் இடம்பெறும். இதற்கு முந்திய காலங்களில் பூங்காவனத்தன்று சத்தியவான் சாவித்திரி, கோவலன் கண்ணகி போன்ற கூத்துக்கள் நடைபெற்று வந்தன.

கப்பற் திருவிழா உபயகாரர்களுக்கும் பூங்காவனத் திருவிழா உபயகாரர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட போட்டி காரண மாக இந்த இரு விழாக்களும் நிறுத்தப்பட்டன. இதேபோல் காங்கேசன்துறையிலும் சிவகுருநாதசுவாமி கோயில் என நினைக் கிழேன் தெப்பத் திருவிழா சிறப்பக நடைபெற்று வந்தது. எனினும் ஒரு முறையேனும் பார்ப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை.

கீரிமலை மாரியம்மன் கோயிலில் நடைபெற்ற உற்சவங்களுள் அம்மன் தபஸ்திருவிழாவும் ஒன்று. அன்றைய தினம் மாலை கடற்கரையில் உள்ள தீர்த்த மண்டபத்தில் காத்தவராயர் எழுந் தருளியிருப்பார். அம் பனைச் சிதம் பரப்பிள்ளை காத்தவராயன் கதையை உடுக்கை அடித்தவாறு அபினயத்துடன் பாடுவார். காத்தவராயன் கதை பாடி முடிந்ததும் அம்மன்

வந்து மகனை அழைத்துச் செல்வார்.

இதேபோல் விளிசிட்டியில் கனகண்ணை வீட்டுப் பொங்கலின் போதும் சிதம்பரப்பிள்ளை உடுக்கை அடித்தவாறு காத்த வராயன் கதையைப் பாடுவார். கனகண்ணை வீட்டில் அம்மன் கொலுவைத்து வருடத்தில் ஒருமுறை பொங்கல் பொங்குவது வழக்கம். சிதம்பரப்பிள்ளை தலையைக் கிறிலாக வெட்டியிருப்பார். இது பாகவதர் கிறில் என அழைக்கப்பட்டது. (தியாகராஜ பகவதர் ஸ்டைல்) உடுக்கின் ஓலிக்கேற்றவாறு சிதம்பரப்பிள்ளை உடலையும் அசைத்துப் பாடுவது பார்ப்பதற்கு அழகாக இருக்கும். சிதம்பரப்பிள்ளையின் ஆட்டத்தை தவறாது நான் ஆண்டு தோறும் ரசிப்பது வழக்கம். ஒட்டம் பெருநடையாய் நாரத முனிவர் என்ற சிதம்பரப்பிள்ளையின் வரிகள் இப்போதும் கண்முன்னால் நிற்கின்றன. 1981ஆம் ஆண்டு அப்போதய ஐனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா சிதம்பரப்பிள்ளைக்கு ஐனாதிபதி விருது வழங்கிக் கொரவித்தார். சிதம்பரப்பிள்ளை யுடன் அவரது கலையும் மறைந் துவிட்டது.

கீரிமலை மாரியம்மன் கோயிலில் சூரன்போரும் நடைபெறும். சூரன்போர் கீரிமலைச் சந்தியிலேயே நடைபெறும். அப்போது பொம்மலாட்டம் இடம் பெறும். பொம்மலாட்டத்தை எமது அயலில் அனுமான் ஆட்டம் என அழைப்பார். சூரன் போருக்கு அடுத்த நாள் குளிர்ச்சியும் ஊஞ்சலும் இடம்பெறும். குளிர்ச்சியன்று கீரிமலை மக்களும் அயல்கிராம மக்களும் பெருந்திரளாகக் கோயிலில் கூடுவர். வலிகாமம் வடக்கைப் பொறுத்தவரை அதிலும் வீரசைவர்களின் நிர்வாகத்தில் இருந்த கோயில்களில் உபயகாரர்கள் பணம் கொடுத்து திருவிழா செய்வது மிகவும் குறைவு. ஜயர் ஒரு பட்டியல் கொடுப்பார். இது பட்டோலை எனப்படும். திருவிழாச் செய்ய விரும்புவோர் இந்தப் பட்டியலின்படி பொருட்களை வாங்கிவந்து ஜயரிடம் கையளிப்பார். வலிகாமம் வடக்கைப் பொறுத்தவரை நகர்ப்புறக்

கோயில்களைப் போன்று அரைப்போத்தல் பால் ஒரு இளநீர் ஒரு துண்டு பலாப்பழம் என அபிடேகம் செய்வது கிடையாது. மாலை ஆறுமணிக்குத் திருவிழா என்றால் சைக்கிளில் அல்லது மாட்டுவண்டியில் இளநீர் வந்து இறங்கிவிடும். ஆலயத்தின் உள் வீதியில் உல் என அழைக்கப்படும் இளநீர் பிளக்கும் அலவாங்கு காணப்படும். இந்த உல்லின் விளிம்பில் பெரிய கிடாரம் ஒன்றை வைத்துவிட்டு இளநீரைப் பிளந்து இளநீர் எடுத்து சுவாமிக்கு அபிடேகம் செய்வார்கள்.

பஞ்சாமிர்தம் ஒரு பெரிய அலுமினிய அல்லது எவர் சில்வர் சட்டி நிறையக் குழைக்கப்படும். ஒரு முழு வாழைக் குலை, முழுப் பலாப்பழம் என்பன பஞ்சாமிர்தத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படும். சில உபயகாரர்கள் பஞ்சாமிர்தத்திற்கு வாழையில் எத்தனை இனங்கள் உள்ளதோ அவை ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு பழமாவது எடுத்து வருவார்.

விழிசிட்டி சிவகுருநாத சுவாமி கோயில் பொங்கல் வைகாசி விசாகத்தன்று நடைபெறும். அன்றைய தினம் சித்திர மேழியில் இருந்து சித்திரமேழி வாசிகள் அனைவரும் மாட்டு வண்டியிலும் மிதிவண்டியிலும் வந்து கோவிலில் பொங்குவார். சுமார் நாற்பது, ஐம்பது பானைகள் ஒரே நேரத்தில் பொங்கும். கூடுதலான தீபங்கள் தீபாராதனை செய்யப்படுவது இந்தக் கோயிலில் தான். சைவசமயப் பாடப் புத்தகத்தில் உள்ள தீபங்கள் அத்தனையும் இங்கு ஆராதனை செய்யப்படும். இதனால் உங்களுடைய கோவிலில்தான் எல்லாத் தீபங்களும் காட்டுறது என மேளகாரர் முனுமுனுப்பதுண்டு.

பொற்கலந்தம்பை வைரவர் கோயிலில் செவ்வாய்க்கிழமைகளில் இரவு பஜனை இடம் பெறும். அப்போது ஊர்க்காரர்கள் நாகதம் பிரானுக்கு வைக்குமாறு பால் கொண்டுவந்து தருவார்கள். பெரும்பாலும் நானும் பஜனைக்குப் பூசைக்குப் போவ

துண்டு. அப்போது ஒரு பாத்திரக்கில் பால், பழம், நைவேத்தியம் என்பன நாகதம்பிரானுக்குப் படைத்துவிட்டு வருவோம். நாக பாம்பு வந்து பாலைக் குடித்துவிட்டுச் செல்லும் என்பது பக்தர்களின் நம்பிக்கை. அதேபோல் பல சந்தர்ப்பங்களில் அடுத்தநாள் காலையில் சென்று பார்த்தால் கிண்ணம் காலியாக இருக்கும். கதவு பூட்டப்பட்ட நிலையில் கிண்ணம் காலியாக இருப்பது என்பது சந்தேகத்தைத் தீர்த்தது. எனக்கும் நாகபாம்பு பாலை அருந்திவிட்டுச் செல்கிறது என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. கோயில் சுற்றாடலில் நாகத்தப் பார்த்தாக கிராமவாசிகள் பலர் கூறியுள்ளனர். நாகம் இரத்தினக்கல்லைக்கழற்றிவிட்டு மேய்ந்தபோது தான் பார்த்தாக எனது பேர்த்தி மாசிலாமணியம்மா சொல்வார்.

தைப்பொங்கல் தினத்தன்று அப்பகுதி மக்கள் அனைவரும் பொற்கலந்தம்பை வைரவர் கோயிலில் பொங்கிப் படைப்பர். பொற் கலந்தம்பை வைரவர் கோயிலில் இன்னுமொரு சிறப்பம்சம் காணப்பட்டது. தினமும் நித்திய பூசைக்கு ஒவ்வொரு வர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். மாதம் முப்பது நாளும் முப்பது பேர். இவர்கள் சிலசமயம் வேறு கிராமங்களில் திருமணம் செய்து வாழ்ந்து வந்தாலும் குறித்த தினத்தில் மறக்காமல் பூசைப்பெட்டியுடன் வந்துவிடுவர். நித்திய பூசைக்குத் தினமும் தேவையான பொருட்களைக் கொடுக்க வேண்டியது இவர்களின் பொறுப்பு. அரிசி, தேங்காய், சக்கரை, கற்புரம், தேங்காயெண்ணை, ஊதுபத்தி இவையே நித்திய பூசைக்குரிய பொருள்கள். பொற் கலந்தம்பையின் காரணப் பெயரைக் கூறும் ஐதீகக் கதையொன்றும் இருந்தது. இக்கோயிலுக்கு அருகில் குளம் ஒன்று இருந்தது. முற்காலத்தில் அரச குமாரிகள் தமது நகைகளைக் கழற்றி பொன் கலங்களில் போட்டு வைத்துவிட்டு நீராடுவது வழக்கம். இற்றைப் பூதங்கள் காவல்காத்து வந்தனவாம்.

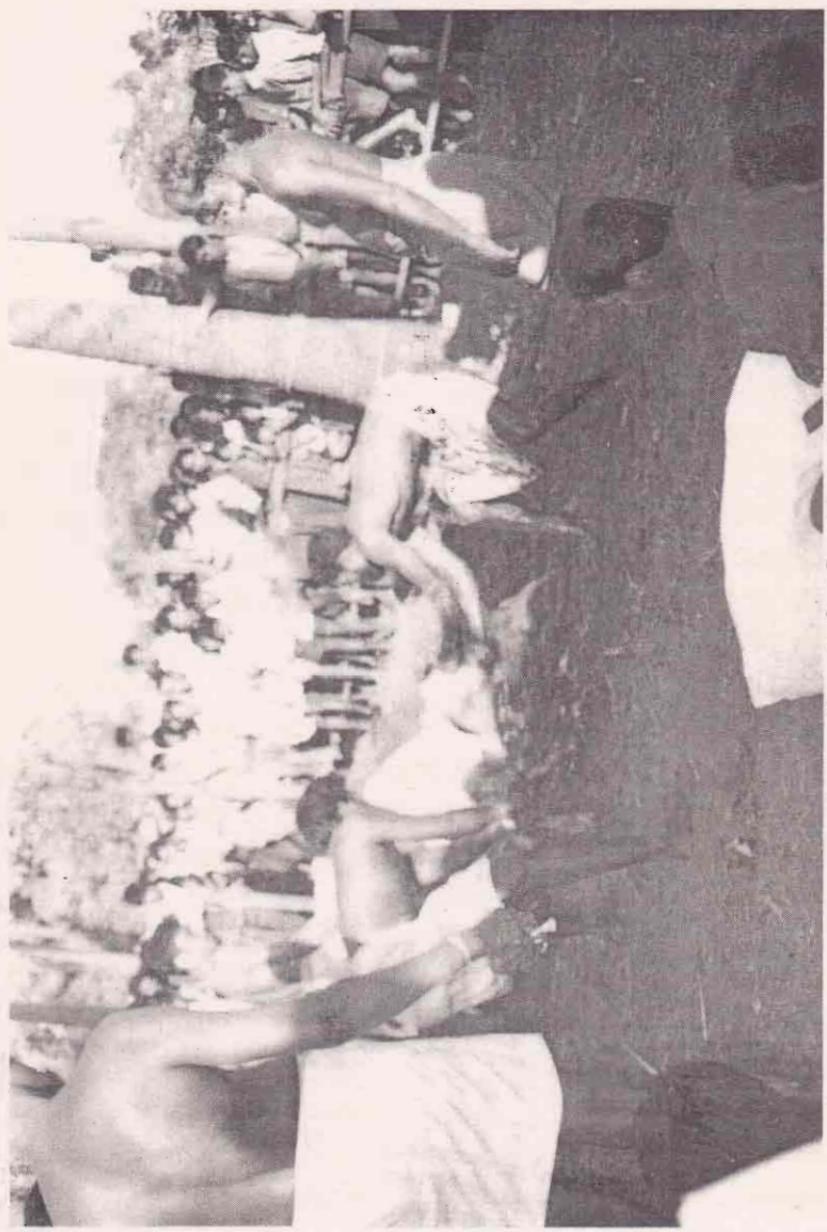
இந்த புதையலை எடுப்பதாயின் ஏழு மீசையுள்ள ஆண்களை பலிகொடுக்க வேண்டுமாம். ஆனால் ஒரு மூஸ்லிம்

மீசையுள்ள மீனினம் ஒன்று உள்ளதாம் அந்த இன மீன்களில் ஏழைப்பிடித்து வந்து வெட்டிவிட்டு புதையலை எடுத்துச் சென்ற தாக்கக் கதை உள்ளது.

வேள்விக்குப் பிரசித்திபெற்ற கவுணாவத்தை வைரவர் கோயிலும் கருகம்பனையிலேயே அமைந்துள்ளது. வேள்விக்கு முதல்நாள் நள்ளிரவு உழவு இயந்திரத்தில் சப்பரம் கட்டி மின் விளக்குகளால் அலங்கரித்து அந்தச் சப்பரத்தின் நடுவே கடாவை நிற்கவைத்து ஊர்வலமாய்க் கொண்டுபோய்த்தான் பலிகொடுப் பார்கள். வேள்விக்குக் கடாவைக் கொண்டு செல்லும் போதும் கடாவுக்கு உணவு புகட்டிக்கொண்டே செல்வார்கள். வேள்வி முடிந்து ஒரு வாரத்திற்கு ஒருவரும் கோயில் பக்கம் போக மாட்டார்கள். எட்டாம் மடை எனப்படும் வேள்வி முடிந்து ஒருவாரத் திற்கு பேய் உலாவுவதாகச் சொல்வார்கள். இந்தக் காலப்பகு தியில் பலி கொடுக்கப்பட்ட இடம் இரத்த வெள்ளமாகக் காணப் படும். வேள்வி முடிந்த எட்டாம் நாள் (எட்டாம் மடையன்று) ஒரு கடா பலி கொடுக்கப்படும். அதன் பின்னரே மக்கள் ஆலயத் திற்கு வழிபடச் செல்வார்.

முன்னைய ஜி.தே.க. ஆட்சியின்போது இந்து கலாசார அமைச் சராக இருந்த செல்லையா இராசதுரை, ஆலயங்களில் பலியிடுதலைத் தடைசெய்தார். வேள்வித் தினத்தன்று பலியிடுதல் நடைபெறும் என்பதற்காக பெருமளவு இராணுவத்தினர் ஆலயச் சுற்றாடலில் குவிக்கப் பட்டிருந்தனர். எனினும், கடா வெட்டுபவர் கள் ஆலயத்தின் பின்புறமாக ஒரு கடாவைக் கொண்டுபோய் வெட்டிவிட்டுச் சென்றுவிட்டனர்.

பரம்பரை பரம்பரையாகக் கடாவளர்த்து பலிகொடுக்கும் செல்லக்குட்டி என்பவர், இந்து கலாசார அமைச்சின் தடையுத்தர வுக்கெதிராக உயர் நீதிமன்றில் வழக்குத் தாக்கல் செய்தார். இவ்வழக்கில் பிரபல இந்துக்குருமார் சிலரும் செல்லக்குட்டிக்காக

கால்வையாவத்தோத் தேவள்ளி (இடப்பெயர்வின் பிள்ளை)

(இந்து ஆலயங்களில் பலியிடுதல் நடைபெற வேண்டும் என) சாட்சியமளித்தனர். நீதிமன்றத் தீர்ப்பு செல்லக்குட்டிக்குச் சாதகமா கவே அமைந்திருந்தது. இந்து ஆலயங்களில் ஆடு, கோழி பலியிடுவதை யாரும் தடைசெய்ய முடியாது என நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. பின்பு ஒரு சமயம் நிர்மலன் (அண்ணா) என்பவர் பலியிடுவதைத் தடுக்க முற்பட்டபோது கடா வெட்டுபவர்கள் கடா வெட்டும் கத்தியையும் கொண்டு நிர்மலனைத் துரத்தினர். நிர்மலன் ஓடித் தப்பிவிட்டார்.

இப்பகுதி விவசாயிகள் சிலர் இந்தக்கடா கவணாவத்தை வைரவருக்கு என நேர்த்தி வைத்து கடா வளர்த்தும் பலிகொடுப் பதும் உண்டு. கவணாவத்தையில் இப்போதும் வேள்விமட்டும். ஆண்டுதோறும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது.

கீரிமலை ஒரு தெய்வீக மணங்கமமும் கிராமம். கோயில்களைவிட பல துறவிகளின் சமாதிகளும் கீரிமலையில் உள்ளன. இவற்றுள் ஈழத்துச் சித்தர்களான குழந்தைவேல் சுவாமி, அருளம்பல சுவாமி போன்றோரின் சமாதிகள் குறிப்பிடத் தக்கன. இந்தச் சமாதிகளுக்குத் தினமும் பூசைசெய்வதற்கு பூசகர் ஒருவரும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்.

இதைவிட எமது வீட்டின் கிழக்குப் புறமாக இறந்த ஒருவரின் அஸ்தியை (சாம்பலை) வைத்து அதன்மீது ஒரு சமாதி கட்டப்பட்டிருந்தது. இந்தச் சமாதிக்கு தினமும் பூசை செய்வதற்கு பூசகர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். எமது வீட்டையும் சமாதியையும் பிரிக்கும் வேலியில் ஒரு பொட்டு வைக்கப்பட்டிருந்தது. திருமதி கமலம்மா என்பவர் தனிமையில் வாழ்ந்து வந்தார். இவரை நாங்கள் சமாதியாச்சி என அழைப் போம். இவர் வயோதிப காலத்தில் ரவிக்கை அணிவதில்லை. தினமும் காலையில் எழுந்து யோகாசனம் செய்வார். சேலையுட னேயே இவர் யோகாசனம் செய்வார். சேலையைக் குறுக்காகக் கட்டிக்கொண்டு சுவருடன் சாய்ந்தவாறு கால்களை உயர்த்திக்

கொண்டு சர்வாங்காசனத்தில் நிற்பார். (கிராமப்புறங்களில் வயதான பெண்கள் ரவிக்கை அணிவது குறைவு).

நான் தினமும் நித்திரை விட்டு எழுந்து பல்துலக்கியவாறு இவர் சர்வாங்காசனம் செய்வதை அதிசயமாகப் பார்ப்பதுண்டு. அம்மாவிடம் போய், அம்மா சமாதியாச்சி தலைகீழாய் நிற்கிறா என ஆச்சரியத்துடன் சொல்வேன். இவற்றைப் பார்த்து நானும் சர்வாங்காசனம் செய்ய முயற்சித்ததுண்டு.

கீரிமலையில் இரண்டு கேணிகள் உள்ளன. ஒன்று பெண்களுக்குரியது. மற்றது ஆண்களுக்குரியது. பெண்கள் கேணியின் பின்புறமாக காவியடை தரித்த பெண் துறவி ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். இவரை சாமியம்மா என எல்லோரும் அழைப்பார். சாமியம்மா தினமும் காலையில் கடவில் நீராடிவிட்டு தியானத்தில் ஈடுபெடுவார். (இவர் இப்போதும் முத்திரைச் சந்திக்கு அருகில் வாழ்ந்து வருகிறார் என நினைக்கிறேன்.) சாமியம்மா எனக்கு மில்க்வைற் வெளியீடாக வெளியிடப்பட்ட யோகாசனப் புத்தகத்தை அன்பளிப்பாகத் தந்ததுடன் யோகாசனம், தியானம் என்பவற்றின் மகிமையையும் எடுத்துக்கூறுவார்.

கீரிமலையை விட்டு வெளிக்கிடும் வரையும் கீரிமலையில் நான் வாழ்ந்த வாழ்க்கை இயற்கையுடன் ஒன்றிய வாழ்க்கை. சமாதியாச்சி, சாமியம்மா, ஆகியோர் யோகாசனத்தில் காட்டிய ஈடுபாடு காரணமாக எனக்கும் யோகா சனத்தில் நாட்டம் ஏற்பட்டது. இதனால் நானும் தினமும் காலையிலெழுந்து யோகாசனம் செய்து விட்டு ஆலம்விழுதால் தான் பல்துலக்குவதூ வழக்கம். கீரிமலையுடன் இணைந்த கிராமம் கூவில். கூவில், பனை உற்பத்திகளுக்கு பிரசித்திபெற்றது. கண்டாவில் இப்போதும் கூவில் கள்ளு என்ற பெயரில் கள்ளு விற்பனை செய்யப்படுவதாக அக்கரைச்சீமையிலே நிகழ்ச்சியில் பி.பி.ஸி. யில் சேரன் தெரிவித்துள்ளார். (கண்டாவில் கூவில் கள்ளு என்ற பெயரில் என்ன

விற்பனை செய்ப்படுகின்றதோ தெரியாது).

கவிலில் இரு அண்ணமார் கோயில்கள் உள்ளன. ஒன்று புதிய அண்ணமார் கோயில் மற்றது பழைய அண்ணமார் கோயில். புதிய அண்ணமார் கோயில் வாசலில் ஆலவிருட்சம் ஒன்று நின்றது.

இதன் விழுதுகள் நிலத்தை தொட்டுக்கொண்டு இருக்கும். யோகாசனம் செய்துவிட்டு வந்து இந்த ஆலமரத்தின் விழுதைப் பிடுங்கி அதனால், பல்துலக்கியவாறு கேணியடிக்குச் சென்று கேணிக்கட்டில் அமர்ந்தவாறு குரியக் குளியலில் ஈடுபட்டு (Sun bath) பின்னர் கடலில் நீராடுவிட்டு ஈரவுடையுடனேயே வீட்டுக்குச் சென்று உடைமாற்றுவது எனது அன்றாடக் காலைக்கடன்.

சில சமயங்களில் ஒரு நாளைக்கு மூன்று தடவையும் கடலில் குளித்ததுண்டு. நான் கடற்கரையில் நிற்கும் போது யாராவது வெளியூர் நண்பர்கள் குளிக்க வந்தால் என்னையும் கேணிக்குள் தள்ளிவிடுவார்கள். பின்னர் அவர்களுடன் சேர்ந்து குளித்துவிட்டு வீடு சென்று ஆடைமாற்றுவேன். எமது வீட்டின் பின்புறம் கடலாக இருந்தபடியால் எமக்கு தினசரி இரண்டு, மூன்று தடவை குளிப்பதோ ஈரவுடையுடன் வீடுசெல்வதோ பெரிய விடயமாக தோன்றுவில்லை. கீரிமலைக் கடலுடன் இணைந்து நன்னீர் ஊற்றுக்கள் சிலவும் காணப்பட்டன. இவற்றிலும் மக்கள் நீராடுவதுண்டு. ஒன்று வீட்டின் பின்புறமாக இருந்தது. மற்றையது மலையடவாரத்தில் இருந்தது. இந்த மலையுள்ள இடம்தான் யாழ்மாவட்டத்திலேயே உயர்ந்த பிரதேசம். இதனால் தான் கீரிமலைக்கே மலை என்ற பெயர் வந்தது. இந்த மலைப்பாறை பின் கீழ் ஒடை போன்று நீர் கடலை நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருக்கும். இந்த ஊற்றுக்கள் தை, மாசி மாதங்களிலேயே காணப்படும். ஏனைய மாதங்களில் வற்றிவிடும். மாரி காலத்தில் கடல் மூடிவிடும். இதில் ஒன்றில் பாறையின் கீழ் அமர்ந்து நீராடலாம். மற்றையதில் நீராடுவதாயின் படுத்திருந்தே

நீராடவேண்டும். தலையை கொஞ்சம் உயர்த்தினாலும் கடலரித்து கூராகக் காணப்படும் பாறை மன்றையைச் சீவிவிடும். இந்த இடத்தில் தான் சடையம்மா மடம் இருந்தது. அத்துடன் கிருஷ்ணன் கோயில் ஒன்றும் உள்ளது. இந்த கிருஷ்ணன் கோயிலில் உறியடி உற்சவம் நடைபெற்றதுண்டு.

கீரிமலையுடன் இணைந்த மற்றொரு கிராமம் வலித்தூண்டல். இங்கு சுமார் 15 வரையான மீனவக் குடும்பங்கள் வசித்து வந்தன. இவர்கள் அனைவரும் கத்தோலிக்கர்கள். புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர் அகஸ்தியரும் இங்கு தான் வாழ்ந்து வந்தார். வலித்தூண்டல் கடற்கரையோரமாக பெரிய தேவாலயம் ஒன்று உள்ளது. கீரிமலையில் வாழ்ந்த இந்துக்களும் வலித்தூண்டலில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்களும் மிகவும் அன்னியோன்னியமாய் வாழ்ந்து வந்தனர். வலித்தூண்டல் தேவாலயப் பெருநாள் அன்று இரவு கூத்து போடுவார்கள். வீடியோ வந்த பின்னர் ஒருமுறை பெருநாள் அன்று திருவிளையாடல் திரைப்படம் ஒளி பறப்பினார்கள். இது இவர்களது ஒற்றுமைக்கு நல்ல உதாரணம். வலித்தூண்டலைச் சேர்ந்த கத்தீனம் என்ற வயோதிபப் பெண்மணி எமது வீடுகளுக்கு வந்து பொழுதைக் கழிப்பது நாளாந்த நிகழ்ச்சி. இவருடைய பெயர் Catherine ஆக இருக்க வேண்டும். கத்தீனம் சுத்த தமிழில் தான் கதைப்பார். பாதிரிமாரின் தமிழ் போதனை தான் என்று நினைக்கின்றேன். இவர் போகும் போது போட்டுவாறன் என்று சொல்ல மாட்டார். போய்விட்டு வாறன் என்று நல்ல தமிழில் சொல்வார். நானும் பக்கத்து வீட்டு சறோவும் போய்விட்டுவாறன் என்று எமக்குள் சொல்லி கத்தீனத்தின் தமிழைக் கேவி செய்வதுண்டு. வலித்தூண்டல் மீனவர்கள் கூடுதலாக வீச்சு வலை வீசித்தான் மீன் பிடிப்பார்கள். அப்போது சில சமயங்களில் சிங்கி இறாலும் அகப்படுவதுண்டு. சிங்கிறால் அகப்பட்டால் கீரிமலைக்குவரும் உல்லாசப் பயணிகள் யாராவது கண்டால் நல்ல விலை கொடுத்து வாங்கிச் செல்வர்.

கீரிமலையில் இருக்கும் வரை வீட்டில் ஏதாவது மங்கல, அமங்கல காரியங்கள் நடைபெற்றால் நாம் பணம் கொடுத்து பொருள் வாங்குவதில்லை. யாராவது காலமானால் அருகில் கழுகு தோட்டத்திற்குச் சென்று கழுகு வெட்டி பாடை கட்டித்தான் சடலத்தை சுடலைக்கு எடுத்துச் செல்வோம். இதே போல் வாழையிலை, வெற்றிலை போன்றனவும் தோட்டக்காரர்களிடம் போய் விடயத்தைக் கூறி வாங்கிவருவோம். அவர்களும் பணம் கொடுத்தாலும் வாங்கமாட்டார்கள். கீரிமலையிலிருந்த காலத்தில் நாம் சிறுவர்களாக இருந்த போது கீரிமலை சுடலை யருகேயிருந்த தென்னந்தோட்டத்திற்குச் சென்று இளநீர் பிடுங்கிக் குடிப்போம். மரத்தில் ஏறித்தான் இளநீர் பிடுங்கிக் குடிப்போம். இளநீரை சீவிக் குடிப்பது கிடையாது. அருகில் இருந்த பணமரங்களில் அடித்து இளநீரை உடைத்துக் குடிப்போம். இதேபோல் சந்தரவிங்கம் வீட்டுக்குச் சென்று அங்கு நின்ற நாவல் மரத்தில் நாவற் பழம் பிடுங்கிச் சாப்பிடுவோம். சந்நிதி தேர் உற்சவத்திலன்று இரவு பெருந்தொகையான காவடிகள் சந்நிதிக்குச் செல்லும். வலிகாமம் மேற்கிலிருந்து செல்லும் காவடிகள் யாவும் கீரிலை கடற்கரை வீதியாலேயே உடுக்கையுடனேயே செல்லும். தவில் நாதஸ்வரத்துடன் சந்நிதிக்கு காவடி எடுப்பவர்கள் மிகக் குறைவு. கீரிமலையூடாகச் செல்லும் காவடிகள் யாவும் கீரிமலை சந்தியில் நின்று ஆட்டம் போட்டுவிட்டுச் செல்லும். சந்நிதி தேர் என்றால் எம்க்குச் சிவராத்திரி தான். அவ்வளவு தொகையாக விடியவிடிய காவடிகள் சந்நிதி நோக்கிச் சென்று கொண்டே இருக்கும். சந்நிதிக்கு காவடி எடுப்பவர்கள் முள்மிதியடியுடனும் காவடி எடுப்பதுண்டு. இளைய தலைமுறையினருக்கு முள்மிதியடியைப் பற்றி தெரிந்திருக்காது என்பதால் அதைப்பற்றி ஒரு சிறு விளக்கமளிக்கலாம் என நினைக்கிறேன்.

முள்மிதியடி என்பது காலில் அணியும் பாதனி மரக்கட்டையினால் ஆனது. அரை அங்குல ஆணியின் முனை

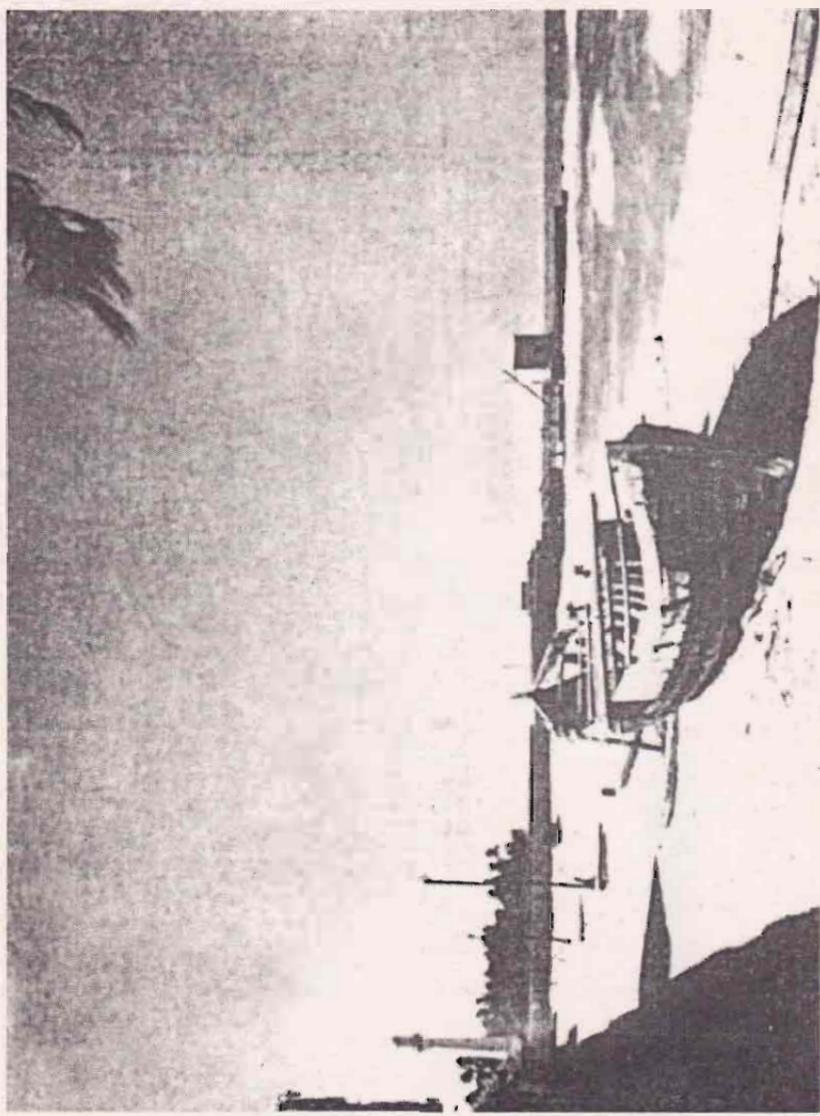
நீட்டிக் கொண்டிருக்கக்கூடியவாறு பலகையில் அறையப் பட்டிருக்கும். இந்தப் பாதனைகளை காலில் அனிந்தவாறு காவடி ஆடியவாறு கோயிலுக்குச் செல்வர். கடைசியாக அருச்சனன் என்பவர் பொற்கலந்தம்பை வைரவர் கோயிலில் இருந்து சந்நிதிக்கு முள்ளிதியடிக் காவடி எடுத்தது ஞாபகம் இருக்கின்றது. எனது பேரன்களான கருணாகரர், சொக்கலிங்கக்குருக்கள் போன்றோரும் வீட்டில் மிதியடியுடன் உலாவருவதுண்டு. இது சாதாரண மதியடி.

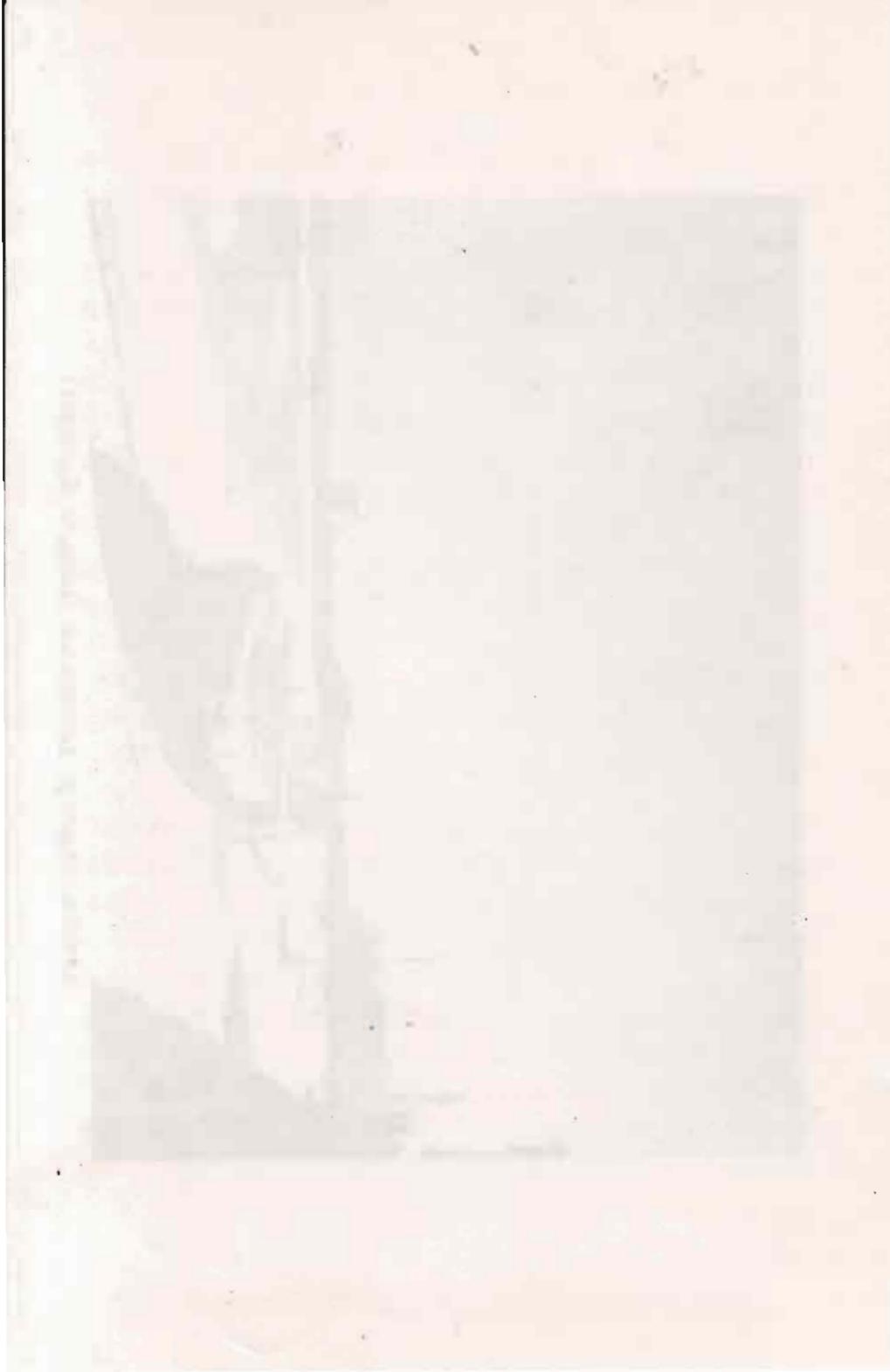
இலங்கையில் திருகோணமலை கொழும்பு துறைமுகங்களுக்கு அடுத்த பெரிய துறைமுகம் காங்கேசன் துறை துறைமுகம். நாட்டில் உள்நாட்டு யுத்தம் தீவிரமடையும்வரை வெளிநாட்டுக் கப்பல்களும் காங்கேசன் துறை துறைமுகத்துக்கு வந்து போய்க் கொண்டிருந்தன.

அரம்ப காலத்தில் இறங்குதுறை (Jetty) அமைக்கப்பட முன்னர் வள்ளங்கள் மூலமே பொருட்கள் இறக்கப்பட்டன. இயந்திரம் பொருத்தப்பட்ட வள்ளமென்று நான்கு வள்ளங்களை பிணைத்து இழுத்துச் சென்று பொருட்களை ஏற்றிக் கொண்டு தரைக்குத் திரும்பும். கீரிலைக் கடற்கரையில் நின்றவாறு இதனைக் காணலாம். இறங்கு துறை அமைக்கப்பட்ட பின்னர் லொறிகள் நேரடியாகவே இறங்குதுறைக்குச் சென்று பொருட்களை ஏற்றிவந்தன.

வெளிநாட்டுக் கப்பல்கள் காங்கேசன் துறை துறை முகத்தில் தரித்து நிற்கும்போது மாலுமிகள் கீரிமலைக்கும் வருவார்கள் பொருட்களை வாங்குவதற்கு. ஒரு சமயம் கொரியக் கப்பல் என நினைக்கின்றேன். தரித்து நின்ற போது மாலுமிகள் இறைச்சிக்காக நாய் தேடித்திரிந்தனர். இவர்கள் இறைச்சிக்காக நாய் தேடுவதை அறிந்த கீரிமலை வாசிகள் சிலர் வீதியில் திரிந்த நாய்களில் கொழுத்த நாய்களைப் பிடித்து நல்ல

காங்கேசன் துறை துறையுகம் (பலூர் தொற்றும்)

விலைக்கு விற்றுப் பணமாக்கிக் கொண்டனர்.

காங்கேசன்துறை துறைமுகத்தில் நானும் கொஞ்ச நாள் வேலை செய்திருக்கிறேன். ஆரம்பத்தில் மின்சார உதவியாளராகவும், பின்னர் முடை கட்டுபவாகவும் வேலை செய்தேன். மின்சார உதவியாளராக வேலை செய்த போது ரியூப்லைற் பற்ற வைப்பது என் கடமை. கரையிலிருந்து. இறங்குதுறை முடியும் வரைக்கும் வீதியில் இரு மருங்கும் பத்தடி இடைவெளியில் சுமார் ஒன்றரை மைல் நீளத்திற்கு ரியூப்லைற்றுக்கள் நடப்பட்டிருக்கின்றன. என்னிடம் சிறிய வயர் துண்டு தருவார்கள். அதை ரியூப்லைற் (Starter) பொருத்து மிடத்தில் கொடுத்து எரியச் செய்வது எனது கடமை.

மின் உதவியாளர் வேலையை விட்டபிறகு இடைக்கிடை முடை கட்டப்போவதுண்டு. கப்பலில் உரம் நிலக்கரி என்பன எடுத்துவரப்படும். கப்பலின் நிலவறைகளில் பாரிய குவியல்களாக இவை எடுத்துவரப்படும். இவற்றை சவளால் அள்ளி உரப்பையில் போட்டு கட்ட வேண்டும். ஒரு முடைகட்டுவதற்கு 75சதம் வழங்கப்படும்.

காங்கேசன்துறை புகையிரத நிலையம் தான் கடைசிப் புகையிரத நிலையம். கொழும்பு கோட்டை புகையிரத நிலையத்திலிருந்து வடக்கு நோக்கி புறப்படும் சகல புகையிரதங்களும் வந்து சேருமிடம் காங்கேசன்துறை புகையிரத நிலையம். தினமும் 3 புகையிர தங்கள் கொழும்பிலிருந்து காங்கேசன் துறைக்கும் காங்கேசன் துறையில் இருந்து பொழும்புக்குமிடையே சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டன. காலை 6 மணி யாழ்தேவி, நன்பகல் 11.55மணி யழ்தேவி, மாலை 6.30 மணிக்கு தபால் வண்டி (Mail) ஓரே நேரத்தில் கொழும்பில் இருந்தும் காங்கேசன்துறையில் இருந்தும் புகைவண்டிகள் புறப்பட்டு ஓரே நேரத்தில் போய்ச்சேரும்.

மெயில் மட்டும் மாலை 7.15மணிக்கு கொழும்பு கோட்டையில் இருந்து புறப்படும். இது ஒவ்வொரு புகையிரத நிலையத்தில் நின்றும் தபால்களை யாழ்ப்பாணத்திற்கும் கொழும்புக்கும் எடுத்துச் செல்வதால் Mail என அழைக்கப்பட்டு.

மெயிலில் பிரயாணம் செய்யும் நம்மவர்கள் பெரும்பாலும் கோணர்சீற் பிரயாணத்தையே விரும்புவர். இதனால் பின்னாளில் மாலை 5மணிக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து பஸ்ஸில் காங்கேசன்துறைக்கு வந்து காங்கேசன்துறையில் இருந்து கோணர்சீற்றில் பிரயாணம் செய்தவர்களும் உண்டு. இதே போல் கொழும்பு கோட்டைப் புகையிரத நிலையத்தில் புகையிரதம் வந்து நிற்பதற்கு முன் கோணர்சீற் பிழிப்பதற்காக பாய்ந்து ஏறி கை, கால்களை இழந்தவர்களும் உண்டு.

இதைவிட காலையும் மாலையும் காங்கேசன்துறை புங்கன்குளாம் புகையிரத சேவையும் நடைபெற்றது. அலுவலகங்களுக்குச் செல்லும் அலுவலக உத்தியோகத் தருக்காக இச்சேவை நடைபெற்றது. இச் சேவையில் பயணம் செய்யும் உத்தியோகத்தர்களும், மாணவர்களும் புகையிரத பருவகாலச் சீட்டைப் பெற்று பயணம் செய்து வந்தனர். இதற்குக் காரணம் புகையிரத சீசன் ரிக்கெட் கட்டணம் பஸ் சீசன் ரிக்கெட் கட்டணத்தைவிட மிகவும் குறைவு.

கீரிமலை - பருத்தித்துறை வீதியால் நான் கடைசியாக பிரயாணம் செய்தது 1990ஆம் ஆண்டு. 1990ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் இருந்து இந்தியப்படைகள் வெளியேறியதும் கொழும்பில் இருந்து சித்தாரா இசைக்குமுவினர் வந்து வல்வெட்டித்துறை மாரியம்மன் கோயிலில் இன்னிசைக் கச்சேரி நடத்தினர். இந்தக் கச்சேரியைப் பார்ப்பதற்காக நானும் நண்பர்களும் கீரிமலையிலிருந்து சைக்கிளில் இரவு 9.30

மணிக்குப் புறப்பட்டு வல்வெட்டித்துறைக்கு சென்று கச்சேரி பார்த்துவிட்டு வந்தோம். இப்போது இந்தவீதி முற்றுமுழுதாக பொதுமக்கள் பாவனைக்கு தடை செய்யப்பட்டு உள்ளது. தொண் டமானாற் றிலிருந்து பொன் னாலை வரை. காங்கேசன்துறையில் இரு படமாளிகைகள் இருந்தன. ஒன்று யாழ் தியேட்டர் மற்றையது இராஜநாயகி. இங்கு பெரும்பாலும் இரவுக் காட்சிகளே காண்பிக்கப்படும்.

நாங்கள் பஸ்ஸிலிலும், சைக்கிளிலிலும், கால்நடையாகவும் சினிமாவுக்குச் செல்வதுண்டு சில சமயங்களில் ஒரு கைச்கிளில் முன்று பேர் செல்வோம். சைக்கிள்களில் பெரும்பாலும் கரியர் இருக்கமாட்டாது. ஒருவர் சைக்கிளின் பின் அச்சில் கால்வைத்துக் கொண்டு மிதிப்பவரின் தோள்களைப் பிடித்தவாறு நிற்பார். இவ்வாறு என்னுடன் அடிக்கடி சினிமாவுக்கு வரும் நண்பன் கணேஷ் அண்மையில் இந்தியாவில் மண்டபம் அகதி முகாமில் காலமிகிவிட்டார்.

யாழ் தியேட்டர் கடற்கரையோரமாக அமைந்திருந்தது. 9.30இற்கு இரண்டாவது காட்சிக்கு அவ்வளவு சனக்கூட்டம் இருக்கமாட்டாது. கதவுகள் திறந்தே விட்டப்பட்டிருக்கும். கடற்காற்று இதமாக வீசும். நாங்கள் கலரியில் சென்று ஆளுக்கு ஒரு வாங்கைத் தூக்கிப்போட்டுக்கொண்டு படுத்தவாறு படம் பார்த்ததுமுண்டு. இந்த இரு பட மாளிகைகளிலும் ஆங்கிலத் திரைப்படங்கள் திரையிடப்படும் போது மட்டும் காலை 10.30 மணிக் காட்சி காண்பிக்கப்படும்.

பாடசாலையில் காலை 9.40 மணிக்கு முதலாவது பாடம் முடிந்தவுடன் தினவரவு பதியப்பட்டதும் கம்பி பிடுங்கப்பட்ட ஜன்னலால் மதிலில் ஏறி ஒழுங்கையில் குதித்து சினிமாவுக்குச் செல்வது வழக்கம். காலை 10.30இற்கு திரைப்படம் ஆரம்பமாகி 12.30இற்கு முடிவடையும். நண்பகல் 12.40 முதல் 1.40 வரை

மதியபோசன இடைவேளை. மதியபோசன இடைவேளை நேரத்தில் நாம் பாடசாலைக்குள் நுழைந்துவிடுவோம். ஒருநாள் காலை இரண்டாவது பாட நேரம் அதிபர் பாடசாலையைச் சுற்றிக் கொண்டு வந்தார். எமது வகுப்பறையில் பெண்கள் மட்டுமே இருந்தனர். ஆண்களைவரையும் காணவில்லை. தினவரவு இடாப்பில் அனைவருக்கும் வரவு பதியப்பட்டிருந்தது. உடனே ஸ்கூட்டரை எடுத்துக் கொண்டு நேரே தியேட்டருக்கே வந்துவிட்டார். வந்து தியேட்டருக்குள் இருந்தவர்களை ஒரு தடவை நோட்டம் விட்டு விட்டு வந்துவிட்டார். மறுநாள் காலை பாடசாலை செல்லும்போதே கலக்கத்துடன் தான் அனைவரும் பாடசாலை சென்றோம். நாம் எதிர்பார்த்தபடியே கோயில் பூசை முடிந்து வகுப்பு ஆரம்பமாகியதும் அதிபரின் பியோன் வந்து இன்ன, இன்னாரை உடனடியாக அதிபர் வரட்டாம் என்று பெயர்ப்பட்டியலுடன் வந்தார். அப்போது ஆங்கிலப் பாடம் நடந்து கொண்டிருந்தது. ஆங்கில ஆசிரியருக்கு விடயம் தெரியாது. அப்படி என்ன தப்பு செய்தீர்கள். முழு வகுப்பும் சேர்ந்து என்ற தோரணையில் வினவினார். நாங்கள் போன்போது அங்கு ஏற்கனவே எம்முடன் சினிமாவுக்கு வந்திருந்த வகுப்புக் காரர்களும் நின்றனர். அன்று அதிபர் கனகசபாபதி அடித்த தழும்பு இன்றும் தொடையிலிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் மகாஜனாக் கல்லூரியின் சிறப்புப்பற்றியும் குறிப்பிட வேண்டும். ஏனைய நகர்ப்புற பாடசாலைகளை நோக்கி பாடசாலைப் பேருந்துகள் கிராமத்தில் இருந்து செல்வது வழக்கம். மகாஜனாக்கல்லூரியை நோக்கி யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து காலையும் மாலையும் பாடசாலைப் பேருந்துகள் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டன.

காங்கேசன் சிமெந்து ஆலை உலகிலேயே இரண்டாவது பெரிய சிமெந்து ஆலை எனக் கருதப்படுகிறது. சுமார் ஆயிரத்து ஐந்நாறு குடும்பங்களுக்கு வாழ்வளித்தது இந்த ஆலை. காங்கேசன் சிமெந்து ஆலையை காங்கேசன்துறையில் நிறுவியவர் அப்போது கைத்தொழில் அமைச்சராயிருந்த ஜி.ஜி.

சிமெந்து தொழிற்சாலை திறப்புவிழாவில் உரையாற்றிய ஐ.ஐ. இனி மேல் தெற்கில் சிங்களவன் வீடு கட்டுவதாயிருந்தாலும் வடக்கிலிருந்து தான் சிமெந்து போகவேண்டும். இந்தச் சிமெந்துத் தொழிற்சாலையிலிருந்து போகிற சிமெந்தில் தான் இனிமேல் சிங்களவன் வீடு கட்டவேண்டும். என தனக்கே உரித்தான பாணியில் சிம்மக்குரலில் கர்ஜித்தாராம். ஐ.ஐ.யின் வாரிக்கள் இன்றும் இதனை பெருமையுடன் கூறிவருகின்றனர். உண்மை தான் அந்தக் காலத்தில் காங்கேசன்துறை சிமெந்து ஆலையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சிமெந்தே (காங்கேசன் சிமெந்து) இலங்கை முழுவதும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது.

இந்த ஆலையிலுள்ள சிமெந்து ஆரைக்கும் இயந்திரம் இருபத்திநான்கு மணி நேரமும் இயங்கி வந்தது. இந்த ஆலையில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்களுக்காக ஊதப்படும் சங்கின் ஒலி நான்கு, ஐந்து மைல்களுக்கு அப்பாலும் கேட்கும். காலை 6.00 - 2.00, பின் 2.00 - 10.00, பின் 10.00 - 6.00, என முன்று ஷிப்டுகளாக ஊழியர்கள் வேலை செய்தனர். இவர்களைவிட அலுவலக உத்தியோகத்தர்கள் காலை 8.00 முதல் மாலை 4.00 மணிவரை வேலை செய்தனர். இவர்கள் வேலை தொடங்குவதற்கு 15 நிமிடங்களுக்கு முன்னரும் வேலை தொடங்கும் போதும் அதேபோல் வேலை முடியும் போதும் சிமெந்து தொழிற்சாலை சங்கு ஊதப்படும். காலை 5.45 - 6.00, 7.45 - 8.00, மதியம் 1.45 - 2.00 காலை, மாலை 3.45 - 4.00, இரவு 9.45 - 10.00 என தினமும் சிமெந்து தொழிற்சாலை சங்கு ஊதப்படும்.

எமது பிரதேசத்தில் பெரும்பாலானோர் சிமெந்து தொழிற்சாலை சங்கொலியைக் கேட்டே தமது நாளாந்த அலுவல்களை மேற்கொள்வர். பலருடைய வீடுகளில் மணிக்கூடு இல்லாததும் இதற்கொரு காரணம். எமது வீட்டிலும் மணிக்கூடு

இருக்கவில்லை. நாமும் சிமெந்து ஆலை சங்கெவியைக் கேட்டே பாடசாலை செல்வது வழக்கம். ஜி.ஐ கூறியது போல தென்னிலங்கையில் கட்டடம் கட்டுவதற்கும் காங்கேசன் சிமெந்து பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்து வளத்தை சுரண்டியே தென்னிலங்கையில் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டன. கிட்டத்தட்ட ஆறு சதுரமைல் நிலப்பரப்பை காங்கேசன் சிமெந்து ஆலை விழுங்கி ஏப்பமிட்டு விட்டது. கீரிமலைக்கும் காங்கேசன்துறைக்குமிடையில் போயிட்டி என்ற கிராமம் இருந்தது. இப்போது போயிட்டிக் கிராமம் இருந்த சுவடே தெரியாமல் அழிக்கப்பட்டு விட்டது. இதே போல் மாவை கலட்டி என்ற கிராமத்திலும் அரைவாசியை சிமெந்து ஆலை விழுங்கிவிட்டது. நல்ல வேளையாக 1990ஆம் ஆண்டுடன் சிமெந்து ஆலை முடப்பட்டு விட்டது. இல்லா விட்டால் கருகம்பனை, சீர்காவலை, தையிட்டிப்புலம், விழிசிட்டி, பொற்கலந்தம்பை, பன்னாலை, போன்ற கிராமங்களையும் சிமெந்து ஆலை விழுங்கியிருக்கும். காரணம் லங்கா சிமெந்து விமிட்டட் நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிறகு சிமெந்து உற்பத்தி ஏற்கனவே இருந்ததை விட இருமடங்காக அதிகரிக்கப் பட்டிருந்தது. அப்போது காங்கேசன்துறையை பிரதிநிதிப்படுத்திய தந்தை செல்வா போன்றோரும் ஏனைய தமிழ் அரசியல் வாதிகளும் ஏன் இந்த பாரிய பிரச்சனையில் அக்கறை செலுத்தாது விட்டனர் என்று புரியவில்லை.

போயிட்டிக் கிராமம் சிமெந்துக்கூட்டுத்தாபனத்தால் சுவீகரிக்கப்பட்ட போது அங்கிருந்த வைரவர் கோயிலையும் சுவீகரிக்க சிமெந்துக் கூட்டுத்தாபனம் முயன்றது. இந்த வைரவர் கோயில் சோலை வைரவர் கோயில் என அழைக்கப்பட்டது. இந்த கோயில் பூசையை நாமே செய்து வந்தோம். சரவணமுத்து என்பவர் கோயில் நிர்வாகியாக இருந்தார். சிமெந்து கூட்டுத்தாபனம் கோயிலை சுவீகரிக்க முயன்ற போது சரவணமுத்து நீதிமன்றில் வழக்குத்தாக்கல் செய்தார். எனது

தந்தையும் சரவணமுத்துவும் சுந்தரவிங்கத்தை கோயில் சார்பில் ஆஜராகுமாறு கோட்டுக் கொண்டதையடுத்து சுந்தரவிங்கம் கோயில் காரர் சார் பாக வாதாடினார். நீதிமன் றம் வழிபாட்டுத்தலங்களை சுவீகரிக்க முடியாது என சிமெந்து கூட்டுத்தாபனத்திற்கு உத்தரவிட்டது. 1984ஆம் ஆண்டுவரை கோயில் பூசைகள் இடம்பெற்று வந்தன. இப்போது கோயில் இருக்கின்றதோ இல்லையோ தெரியாது.

சிமெந்து ஆலையை அண்டிய கிராமங்களான கிளானை, கொல்லங்கலட்டி, கருகம் பனை போன்ற பகுதிகளில் பெரும்பாலான விவசாயிகள் வெற்றிலை செய்கையையே மேற்கொண்டு வந்துள்ளனர். சிமெந்து தொழிற்சாலையில் இருந்து வெளியேறும் கழிவுத்தாசி இப்பகுதி வெற்றிலைகளின் மீது படியும். சில வேளைகளில் இவ் வீதியால் போவோர் வருவோர் மீதும் தூசி படிவதுண்டு. இந்தத் தூசியின் காரணமாகவே காங்கேசன்துறையில் இயங்கிவந்த அரசாங்க மாவட்ட வைத்தியசாலை தெல்லிப்பள்ளுக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டது.

இலங்கையில் முதன் முதலாக அலுமினியத் தொழிற்சாலை வாளித்தொழிற்சாலை என்பன வலி வடக்கிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டதுடன் தரத்திலும் சிறந்து விளங்கின. டொலர் அலுமினியம் தொழிற்சாலைதான் இலங்கையின் முதல் அலுமினியத் தொழிற்சாலை. இத்தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது சீனாவிலிருந்து தொழில்நுட்ப வியலாளர்கள் வரவழைக்கப்பட்டனர். இதே போல் எல்பிகெம் வாளித் தொழிற்சாலைதான் இலங்கையின் முதல் வாளித் தொழிற்சாலை. இதையிரண்டும் மாவிட்டபுரத்தில் இருந்தன.

இலங்கையில் சர்வதேச விமான நிலையங்கள் இரண்டுதான் உள்ளன. ஒன்று கட்டுநாயக்கா விமான நிலையம்

மற்றையது பலாலி விமான நிலையம் பலாலி விமான நிலையத்திலிருந்து திருச்சிக்கு விமான சேவை நடைபெற்று வந்தது. பலாலி இராணுவ முகாம் விஸ்தரிக்கப்படமுன்னர் நான் மூன்று தடவைகள் பலாலி விமான நிலையத்திற்கு சென்று வந்துள்ளேன். அப்போது விமான நிலையப் பிரதேசத்தில் இராணுவத்தினரைக் காணமுடியாது. பலாலி இராணுவமுகாம் விமான நிலையத்திலிருந்து சற்றுத் தள்ளி அமைந்திருந்தது. முதல்முறை நான் பலாலி விமான நிலையத்திற்கு சென்றது 1969ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கின்றேன். கதிர்காமம் செல்வதற்கு, கொழும்பு செல்வதற்கு மூன்று புகையிரத ஆணைச்சீட்டுக்களைச் சமர்ப்பித்து விமானப் பயணச்சீட்டுப் பெற்று எயர்சிலோன் விமானத்தில் கொழும்புக்குப் புறப்பட்டோம். அடுத்தது எமது அத்தான் சிவம் வெளிநாடு சென்ற போது திருச்சிக்குச் சென்றே வெளிநாடு சென்றார். அவரை வழி அனுப்பிய போது விமான நிலையத்தின் மேல்தடில் நின்று கையசைத்து வழி அனுப்பினோம். மூன்றாவது முறை நான் பலாலி விமான நிலையத்திற்கு சென்றது எனது தந்தை திருகோணமலைக்கு விமானத்தில் சென்ற போது அவரை வழியனுப்பச் சென்றேன். அப்பாவை வழியனுப்பிவிட்டு பலாலி சுந்திக்கு நடந்து சென்றேன். 763ஆம் இலக்க பருத்தித்துறை பஸ் வந்தால் அதிலும் கீரிமலைக்குச் செல்லலாம் என்பதால் நடந்துவரும் போது பலாலி இராணுவ முகாம் வாசவில் நீதி விரோதச் செயல்களைத் தடுக்கும்தலையைச் செயலகம் என பெரியதாக எழுதப்பட்டிருந்ததைப்பார்த்துவிட்டு நடைமுறையில் இங்கு எழுதப்பட்டுள்ளது எவ்வளவு தூரம் கடைப்பிடிக்கப் படுகின்றது என எனக்குள் அப்போதே யோசித்தேன். காரணம் பண்டத்தரிப்பிற்கு அருகிலுள்ள பிரான்பற்று கிராமத்தவர்கள் கீரிமலைக்கு அந்தியேட்டிக் கிரியை செய்யவந்தால் மாலையில் தான் திரும்புவது வழக்கம். அப்போது பலாலியில் இருந்து மாதகலுக்கு இராணுவத்தினர் தினமும் சென்று திரும்புவது வழக்கம். (கள்ளக்கடத்தலை தடுக்கும் நோக்குடன் மாதகலிலும்

சிறிய இராணுவ முகாம் ஒன்று அமைக்கப் பட்டிருந்தது) சில சமயங்களில் கீரிமலைக்கு வரும் பிரான்பற்று வாசிகளுக்கும் இராணுவத்தினருக்குமிடையே கைகலப்பு ஏற்படுவதுண்டு. இவ்வாறு கைகலப்பு ஏற்பட்டால் ஜீப்பில் வரும் இராணுவத்தினர் அடியை வாங்கிக் கொண்டு சென்றுவிடுவர். பின்னர் றக்கில் பெருந்தொகையாக வந்து கீரிமலையில் நிற்கும் அனைவர் மீதும் தாக்குதல் நடத்துவர்.

நான் பலாலி இராணுவ முகாமை தாண்டி வந்து கொண்டிருந்த போது ஆக மூன்று சிப்பாய்கள் மட்டும் முகாம் வாசலில் காவல் கடமையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இவர்களில் இருவர் ஒரு பக்கமாகவும் மற்றவர் இவர்களுக்கு எதிர் திசையிலும் மாறி மாறி முகாம் வாசலில் இருந்து அணிந்தையில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

பலாலியில் வீரசைவப்பரிகாரி ஒருவரும் வைத்தியத் தொழிலில் ஈடுபட்டு வந்தார். இவரது பெயர் பஞ்சாட்சரம். இவரை எல்லோரும் ஜீயர் என்றே அழைப்பார்கள். இவர் தற்போதுள்ள சுதேச மருத்துவர்களைப் போல ஆங்கில மருந்துகளை வழங்குவதில்லை. முற்றுமுழுதாக நாட்டு மருந்துகளையே வழங்குவார். குடாநாட்டில் அந்தக்காலத்தில் இவரை அறியாதவர்கள் இருந்திருக்கமாட்டார்கள் என நினைக்கிறேன் வார்ட் வசதிகளுடன் கூடிய ஒரேயொரு சுதேச தனியார் மருத்துவனை ஜயருடையதாகத்தான் இருந்திருக்கும்.

ஜயருடைய வைத்தியசாலை விடுதியில் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறுவார்களுக்கு பத்திய உணவு பரிமாறப்படும். ஜயரிடம் வைத்தியத்திற்கு செல்லும் நோயாளர்களிடம் ஜீயர் பணம் கேட்பதில்லை. மருந்து கொடுக்கும் இடத்தில் உண்டியலொன்று இருக்கும். நோயாளர்கள் தாம் விரும்பிய தொகையை அந்த உண்டியலுக்குள் போட்டுவிட்டுச் செல்லலாம்.

வடக்குப் பகுதியில் அமைந்திருந்த ஒரேயொரு மூன்று நடசத்திர விடுதி ஹாபர் வியூ ஹோட்டல். இது கீரிமலைக்கும் காங் கேசன் துறைக் கும் இடைப்பட்ட பிரதேசத் தில் அமைந்திருந்தது. வடக்கு கிழக்கிலுள்ள விடுதிகளில் டிஸ்கோ நடனத்தை (Discotheque) நடத்திய ஒரேயொரு விடுதியும் இதுதான். தற்போது இந்த ஹோட்டல் இராணுவ முகாமாக மாறிவிட்டது.

காலித்துறைமுகத்திற்கு அடுத்தபடியாக இலங்கையின் இரண்டாவது பெரிய மீன்பிடித் துறைமுகமாக மயிலிட்டி துறைமுகமே விளங்கியது. எனினும் மீன் உற்பத்தியை பொறுத்தமட்டில் காலியை விட மயிலிட்டியில் பெருமளவு மீன் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. மயிலிட்டியில் கே.வி.துரைச்சாமியிடம் K.V.T. என்ற பெயரில் பல லொறிகள் இருந்தன. தினமும் லொறிகளில் ஜஸ் மீன் இங்கிருந்து தென்னிலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டது.

பலாலி, மயிலிட்டி, கொல்லங்கலட்டி, கரும்பனை, பன்னாலை, வழிசிட்டி, மயிலங்கூடல் போன்ற கிராமங்களில் பெரும்பாலானோர் விவசாயிகள். வெற்றிலை, மிளகாய், வெங்காயம், தக்காளி, திராட்சை, உழுந்து பயறு, குரக்கன், என்பன இப் பகுதி விவசாயிகளால் பயிரிடப்பட்டன. இப் பகுதியில் இருந்து கணிசமான அளவு திராட்சைப்பழம் தென்னிலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டது. இப் பகுதி வெற்றிலையும் பிரசித்தமானது. இப்பகுதியில் வாழ்ந்தவர்களில் பெரும்பாலானோர் மாமிசம் புசிப்பதில்லை.

விழிசிட்டி நெய் இந்தப் பகுதியில் பிரசித்தம். சித்திரமேழியிலும், பாற்பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. எனினும், சித்திரமேழியையும் விட விழிசிட்டிநெய் கூடுதலான

விலைக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டது. விழிசிட்டி பகுதியில் புளியம்பழம், பலாப்பழம் என்பன நிறைந்திருந்தன. விழிசிட்டியில் பலாப்பழம் விற்பனை செய்வோர் பலாப்பழம் பழுத்துவிட்டதா இல்லையா என்பதை பழம் மரத்தில் இருக்கும் போதே பார்த்துச் சொல்வார்கள். சொன்னால் சொன்னது தான். இது இரண்டு மூன்று நாட்கள் செல்லும். இது நாளைக்கு வெட்டலாம். இது ஒரு வாரமாகலாம் என்று சொல்லித்தருவார்கள். விழிசிட்டிக் கிராமத்தில் பல பண்டிதர்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் தடக்கி விழுந்தால் பண்டிதர்கள் மீது தான் விழ வேண்டும் என்ற மு.வ. வின் கூற்று விழிசிட்டி கிராமத்திற்கு தான் பொருத்தம். இவர்களுள் பண்டிதர் கதிரிப்பிள்ளை குறிப்பிடத்தக்கவர். இவர் சிறந்த தமிழ் அறிஞர். பண்டிதர் உமாமகேஸ்வரனின் தந்தை.

கீரிமலையில் பனங்கட்டித் தொழிற்சாலை ஒன்றும் இருந்தது. இங்கு தினமும் பனங்கட்டி காய்ச்சப்பட்டது. குடாநாட்டில் பனம் பொருள் உற்பத்தி கூடுதலாக குடிசைக் கைத்தொழிலாகவே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

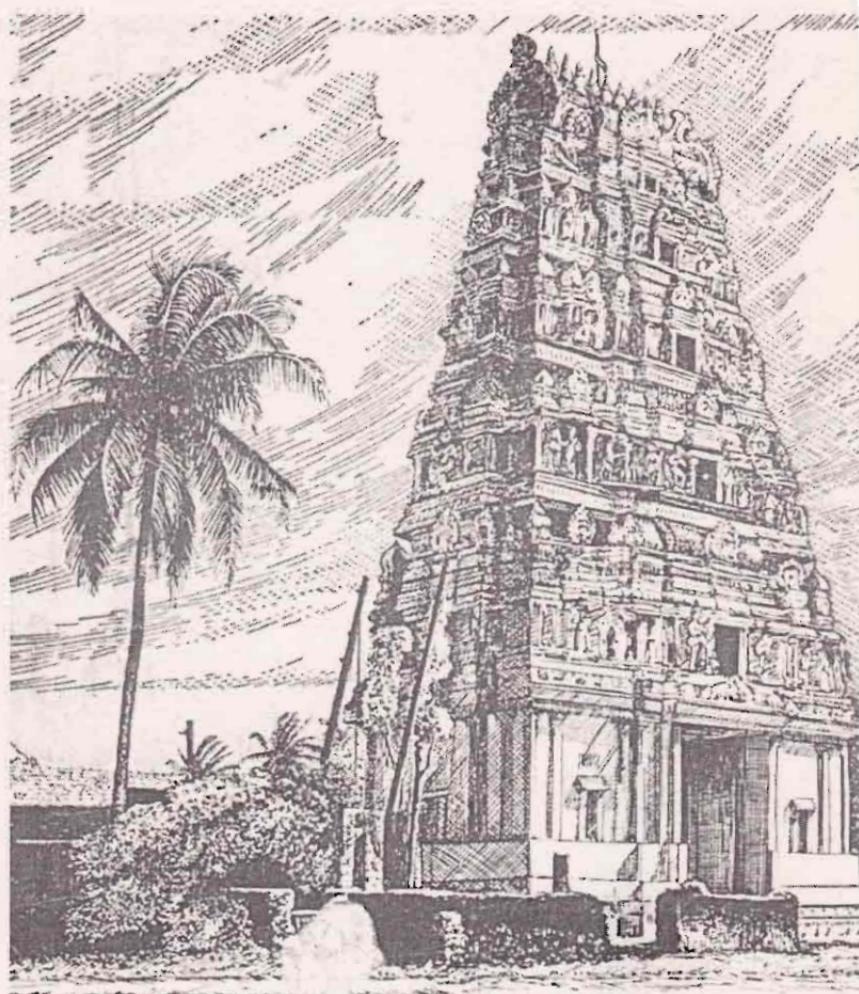
வலிகாமம் வடக்கு என்றவுடன் அனைவருக்கும் கண்முன்னே தோன்றுவது மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோயில். மாவிட்டபுர கந்தசாமிகோயில் சரித்திரப் பிரசித்தி வாய்ந்தது. சிங்களவர்களின் வரலாற்றைக் கூறும் பெளத்த நூலான மகாவம்சத்திற்கூட மாவிட்டபுரத்தைப் பற்றியும் மாருதப்புரவீக வல்லியைப் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் பஞ்சரத பவனி இடம்பெறும் இந்து ஆலயங்களில் மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோயில் முதன்மை வாய்ந்தது. இலங்கையில் உள்ள இந்து ஆலயங்களிலேயே உயரமான கோபுரத்தைக் கொண்டிருப்பது மாவிட்டபுரம் கந்தசாமிகோயில்தான். மாவிட்டபுர கந்தசாமிகோயில் கோபுரத்தின் உயரம் 81 அடி இக்கோபுரத்தைக் கட்டுவித்தவர் நாகலிங்கம் என்ற வீரசைவர். இவர் ரங்கணில்

வாழ்ந்துவிட்டு இலங்கை திரும்பியமையால் ரங்கணார் எனவும் அழைக்கப்பட்டார். இலங்கையில் 25 நாட்கள் மஹோற்சவம் நடைபெறும் கோவில்களிலும் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில் முதன்மை வாய்த்து. முன்னொரு சமயம் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவில் வேட்டைத் திருவிழாவின்போது புகழ்பூத்த யாழ்ப்பானைக் கவிஞர்கள் இருவர் கோயில் வீதியில் சந்தித்தனர். சுன்னாகம் முத்துக்குமாருக் கவிராயர், இருபாலை சேனாதிராயக் கவிராயர் இருவருமே வேட்டைத் திருவிழாவில் சந்தித்த கவிஞர்கள். இருவரும் அந்த இடத்திலேயே கவிதை பாடுகின்றனர். முதலில் முத்துக்குமாருக் கவிராயர் பாடுகிறார்.

முடிவி லாதுறை சுன்னாகத் தான்வழி
முந்தித் தாவழிக் கொக்குவில் மீதுவந்
தடைய வோர் பொன்கொடி காமத் தாளசைத்
தானைக் கோட்டை வெளிக்கட்டுடை விட்டாள்
உடுவிலான் வரப் பன்னாலையான் மிக
உருத்த நன்கடம் புற்றமல் லாகத்தில்
தடைவிடா தணை யென்றுப லாலிகண்
சாரவந்தனள் ஓரிள வாலையே.

இப்பாடல் பார்ப்பதற்கு யாழ்ப்பானத்து ஊர்ப்பெயர்களைக் குறிப்பதுபோல் அமைந்துள்ளது. ஆனால், இப்பாடலின் பொருள் வேறு என்கிறார் பண்டிதமனி. அடுத்து சேனாதிராயக் கவிராயர் பாடுகிறார்.

திருவாரும் நல்லைநகர் செவ்வேற் பெருமானார்
இருபாலைக் குயத்தியரோ டின்பழுற்றா ரன்மானை
இருபாலைக் குயத்தியரோ டின்பழுற்றா ராமாயின்
தருவாரோ சட்டிகுடஞ் சாறுவைக்க அம்மானை
தருவார்கான் சட்டிகுடஞ் சாறுவைக்க அம்மானை

மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில் கோபுரம்.

மாவிட்டபுரம் கந்தசவாமி கோவில் பூங்காவனத் திருவிழாவிற்கு தென்னிந்தியப்பாடகர்கள் வந்து கச்சேரி வைப்பது வழக்கம். கடைசியாக கே.பி.சுந்தராம்பாள், பித்துக்குளி முருகதாஸ் ஆகியோர் வந்து கச்சேரி வைத்தது. ஞாபகம் இருக்கிறது. கே.பி.சுந்தராம்பாளின் கச்சேரியின்போது முருகன் சுந்தராம்பாளுக்கு காட்சி கொடுத்ததாக மறுநாள் ஈழநாடு பத்திரிகை செய்தி வெளியிட்டிருந்தது.

வலிகாமம் வடக்கின் பொருளாதாரம், விவசாயப் பொருளாதாரம், வலிகாமம் வடக்கில் உள்ள தோட்டங்கள் சிலவற்றில் சூத்திரக் கிணறுகளும் காணப்பட்டன. சூத்திரக் கிணறு பற்றி பெரும்பாலானோருக்குத் தெரிந்திருக்காது என்பதால் சூத்திரக் கிணறு பற்றியும் சிறு விளக்கம் அளிக்காலாம் என நினைக்கின்றேன்.

சூத்திரக் கிணறுகள் மிக ஆழமாக இருக்கும். கிணற்றின் மேற்பகுதியில் கப்பி போடப்பட்டு கப்பியில் இரும்புச் சங்கிலி கொழுவியிருக்கும். சங்கிலியின் இரு முனைகளிலும் இரு பாரிய வாளிகள் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும். வாளியின் விளிம்பில் நீர் தானாக ஊற்றக்கூடியவாறு செவி பொருத்தப்பட்டிருக்கும். வாளி தானாகச் சரிந்து நீரைச்சரிக்கும் இடத்தில் தொட்டி ஒன்று கட்டப்பட்டிருக்கும். கிணற்றிலிருந்து சற்றுத் தூரத்தில் இரு மாடுகள் நுகத்தடியில் கட்டப்பட்டிருக்கும். நுகத்தடியும் கப்பியும் சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும். மாடுகள் கிணற்றைச் சுற்றிச் சுற்றிவரும். அப்போது இரு வாளிகளும் மாறிமாறி மேலும் கீழும் சென்று நீரை இறைக்கும். ஒரு வாளி சுமார் 100 லீற்றர் தண்ணீர் கொள்ளவுடையது. இம்முறை மூலம் நீர் பாய்ச்சும்போது தண்ணீர் கட்டுவதற்கு மட்டும் ஒருவர் நின்றால் போதும் கிணற்றடியில் ஆள் தேவையில்லை.

வலி.வடக்கு விவசாயிகள் பலரிடம் பழைய பிரித்தானிய வூல்சிலி (woolsley) நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள் இருந்தன.

இந்நீர் இறைக்கும் இயந்திரங்கள் இரண்டு அளவுகளில் இருக்கும். ஒன்று - சிறியது. மற்றையது - பெரியது. பெரிய நீர் இறைக்கும் இயந்திரத்தில் மாட்டைப் பூட்டியே விவசாயிகள் நீர் இறைக்கும் இயந்திரத்தை தோட்டத்துக்கு எடுத்துச் செல்வார். அவ்வளவு பெரியது இந்நீர் இறைக்கும் இயந்திரம்.

காங்கேசன் சிமேந்து ஆலையில் கற்குழி (Quarry) தோண்டும்போது சுரங்கம் ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. கீரிமலை கிருஷ்ணன் கோயிலுக்கு அருகாக கீரிமலை காங்கேசன்துறை வீதிக்கும் கீரிமலை மாவிட்டபுரம் வீதிக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியிலேயே இச் சுரங்கம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. சுரங்கத்தினுள் சிறிது தூரம் சென்றதும் நீர் காணப்பட்டது. சுரங்கத்தினுள் போகப்போக நீர்மட்டம் அதிகரித்துக்காணப்பட்டது. இதன் காரணமாக சுரங்கம் பற்றிய மேலதிக ஆழாய்ச்சியில் யாரும் ஈடுபடவில்லை. பின்னர் இப்பகுதியில் சிலர் தற்கொலை செய்துகொண்டதையடுத்து சுரங்கம் மூடப்பட்டது.

வலி.வடக்கில் உள்ள கலைக் கிராமங்களில் குரும்ப சிட்டியும் ஒன்று. சைவத்தையும் தமிழழையும் வளர்த்த கிராமங்களில் குரும்பசிட்டியும் முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது. நாடு போற்றும்பல அறிஞர்களும் கலைஞர்களும் பிறந்து வளர்ந்த ஊர். எனக்கு குரும்பசிட்டியுடனான தொடர்பு குறைவு என்பதால் குரும்பசிட்டியைப் பற்றி இத்தொடரில் விரிவாக எழுதவில்லை.

அரசியல் ரீதியாகவும், தமிழீழப் போராட்டத்துடனும் வலி.வடக்கு நெருங்கிய தொடர்பு உடையது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் ஆரம்பகால போராளியான லெப்.செல்லக்கிளி காங்கேசன்துறை சீமெந்து ஆலையின் வெடிமருந்து அறையை (மக்சின் றாம்) தாக்கி, அங்கிருந்த வெடி மருந்தை எடுத்துச் சென்றார். இதன் பின்னரே, மக்சின் றாமுக்கு இராணுவக்

காவல் போடப்பட்டதுடன், சிறிய இராணுவ முகாமாகவும் மாற்றப்பட்டது. இங்கு சுமார் 15 இராணுவத்தினர் கடமையாற்றினர்.

தமிழ்மீ விடுதலைப்புவிகளின் கண்ணிவெடித் தாக்குதல் நடவடிக்கைகளும் வலி.வடக்கிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டன. தெல்லிப்பழை அரசினர் வைத்தியசாலைக்கும் கட்டுவன் சந்திக்குமிடையே வர்த்தலை விளான் என்ற இடத்தில் வைத்து ஆரியப்பெருமா என்ற இராணுவ அதிகாரியின் வாகனம் மீது புலிகள் கண்ணிவெடித் தாக்குதல் நடத்தினர். ஆரியப்பெருமா அந்த இடத்திலேயே கொல்லப்பட்டார். புளொட் இயக்க தலைவர் உமாமகேஸ்வரன் பிறந்த இடமும் வர்த்தலை விளான்தான்.

இதன் பின்னர் 1983 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் திருநெல்வேலியில் இடம்பெற்ற கண்ணிவெடித் தாக்குதலைத் தொடர்ந்து இராணுவத்தினர் சண்டிலிப்பாயிலும் கீரிமலையிலும் கண்மூடித்தனமாக துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தினர். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கீரிமலை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்த 788 ஆம் இலக்க மினிபஸ் ஒன்றை சண்டிலிப்பாயில் வழிமறித்த இராணுவத்தினர், பயணிகளை பஸ்ஸிலிருந்து இறக்கி பயணிகள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் மேற்கொண்டதில் ஒருவர் அந்த இடத்திலேயே உயிரிழந்தார். பலர் காயமடைந்தனர். இந்தச் சம்பவத்தை நினைவு கூருமுகமாக அந்த இடத்தில் நினைவுக்கல் ஒன்றும் நடப்பட்டது.

இதேதினம் கீரிமலை வலித்தூண்டல் பகுதியிலும் இராணுவத்தினர். மேற்கொண்ட கண்மூடித்தனமான துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் பெண்மணி ஒருவர் படுகாயமடைந்தார்.

1983 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் தமிழ்மீப் போராட்டம் தீவிரமடைந்தபோதும் யுத்தம் காரணமாக கூடுதலாகப் பாதிக்கப்பட்டது வலிகாமம் வடக்குத்தான். இக்காலப்பகுதியில்

வலிகாமம் வடக்கு அரச பாடைகளின் முழுமனைத்தாக்குதலுக்கு இலக்கானது. ஆரம்பத்தில் படையினர் ஷல் தாக்குதல் நடத்தவில்லை. கடற்படைப் படகில் இருந்தும் இராணுவ ஹவிகொப்டர்களில் இருந்தும் தாக்குதல் மேற்கொள்ளப்படும். இரவு வேளைகளிலும் பிரகாசமான கார்பன் குச்சி வெளிச்சத் துடன் இராணுவ ஹவிகொப்டர்கள் தாக்குதலை மேற்கொள்ளும். இந்த ஹவிகொப்டர்களைக் கண்டால் மரங்களின் கீழ் பதுங்குவோம்.

ஒரு சமயம், ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ். இனரின் ‘எல்வ் ட்ரக்’ மீது சேந்தான் குளத்துக்கும் இளவாலைக்கும் இடைப்பட்ட வெளியில் வைத்து இராணுவ ஹவியும் கடற்படைப் படகும் ஒரேசமயத்தில் தாக்குதலை மேற்கொண்டன. வாகனத்தில் வந்த அனைவரும் வாகனத்தை விட்டுவிட்டு வாகனத்தின் கீழ் பதுங்கிக் கொண்டனர். தெய்வாதீனமாக எவருக்கும் காயம் ஏற்படவில்லை. ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ் தலைவர் பத்மநாபாவும் காங்கேசன்துறை யிலேயே பிறந்தார்.

வலி.வடக்கு இராணுவப் பிரதேசமாக மாறியதற்கு இன்னொரு காரணம் காங்கேசன்துறைக்கும் கீரிமலைக்கும் இடைப்பட்ட பிரதேசத்தில் திஸ்ஸ விகாரை என்ற பெயரில் விகாரை ஒன்று இருந்தது. இந்த விகாரைக்குப் பாதுகாப்பு வழங்குவதற்காகவும் காங்கேசன் சீமெந்து ஆலை வெடிமருந்து அறைக்குப் பாதுகாப்பு வழங்குவதற்காகவும் ஹராபர் விய ஹோட்டலில் இராணுவம் முகாமிட்டது.

இதன் காரணமாக, சகல போராளி இயக்கங்களும் வலி.வடக்கில் முகாமிட்டன. பின்னாளில் பலாலிக்கும் ஹாபர்வியூ ஹோட்டலுக்கும் இடையிலான தொடர்பும் போராளிகளால் துண்டிக்கப்பட்டது.

1987 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் ஒருநாள் வானோலி அறிவித்தது. இராணுவ முகாம்களுக்கு அண்மையில் உள்ள மக்கள் அனைவரும் பாடசாலைகளிலும் கோவில்களிலும் போயிருங்கள் என்று, அறிவித்தல் ஒலிபரப்பாகி சிறிது நேரத்தில் ‘ஓபரேசன் லிபரேசன்’ இராணுவ நடவடிக்கை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதனையடுத்து வலி.வடக்கு மக்கள் அனைவரும் தமது இருப்பிடங்களை விட்டு வெளியேறினர். பின்னர் இந்திய இராணுவம் வடக்கு கிழக்கை ஆக்கிரமித்த காலத்தில் சிறிது காலம் வலி.வடக்கு மக்கள் தமது இடங்களில் மீளக் குடியமர்ந்தனர்.

மீண்டும் இரண்டாம் கட்ட ஈழப்போர் ஆரம்பமாகியதும் 16.06.1990 இல் வலி.வடக்கு மக்கள் மறுபடியும் இடம் பெயர்ந்தனர். அன்று இடம்பெயர்ந்தவர்கள் இன்றுவரை வீடு திரும்பவில்லை. இவர்களில் சிலர் வெளிநாடு சென்றுவிட்டனர். வசதியுள்ளவர்கள் சிலர் கொழும்பு வாசிகளாகிவிட்டனர். ஓரளவு வசதியுள்ளவர்கள் வாடகை வீடுகளில் வசித்துவருகின்றனர். இவர்களும் நாட்டில் சமாதானக் காற்று வீசத் தொடங்கியதைத் தொடர்ந்து கஷ்டப்படத்தொடங்கியுள்ளனர். காரணம் வீட்டு உரிமையாளர்கள் இவர்கள் தங்கியிருந்த வீட்டைக் காலி செய்யச்சொல்லிவிட்டு வீடுகளை கூடுதலான வாடகைக்குக் கொடுப்பதிலும் வீடுகளை விற்பதிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். அடிமட்ட மக்கள் நலன்புரி நிலையங்களில் வரழ்ந்து வருகின்றனர். உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்களை அகதிகள் என்று சொல்லக்கூடாதென அகதிகள் பற்றிய வரைவிலக் கணத்தில் ஜ.நா. சாசனம் குறிப்பிட்டுள்ளது. 2200 குடும்பங்கள் இடம்பெயர்ந்தோர் முகாம்களில் வசித்து வருகின்றனர்.

வலி.வடக்கு அரசியல், இராணுவ ரீதியில் அரசிற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. காரணம் பலாலி இராணுவ முகாம் விளானத்தளம், காங்கேசன்துறைத் துறைமுகங் என்பன வலி.வடக்கிலேயே அமைந்துள்ளன. அதேவேளை தமிழர்களைப் பொறுத்தமட்டில் வலி.வடக்கு தமிழீழத்தின் அல்லது தமிழ்

மாநிலத்தின் முதுகெலும்பாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே, இரு பகுதியினரும் வலிகாமம் வடக்கில் குறியாகவே உள்ளனர். தமிழர் தந்தை எனப் படும் தந்தை செல்வாவின் வீடுகூட பாதுகாப்பு வலயத்தின் உள்ளேயே உள்ளது.

வலி.வடக்கில் மக்கள் மீளக் குடியமர அனுமதிக்கப் பட்டாலும் பழைய இயல்பு வாழ்க்கை மீண்டும் திரும்புமா என்பது கேள்விக்குறியே.

கீரிமலையில் புரட்டாதிச்சனி

புரட்டாதிச்சனியில் இந்துக்களனைவரும் என்னென்ற ஸ்நானம் செய்து எள் தீபம் ஏற்றி சனீஸ்வரனை வழிபடுவார். சனீஸ்வர பகவான் எழுந்தருளியுள்ள அல்லது நவக்கிரகங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள ஆலயங்களனைத்திலும் சனீஸ் வரனுக்குப் பக்தர்கள் எள் தீபம் ஏற்றி வழிபடுவார்.

கீரிமலையிலும் புரட்டாதிச்சனியன்று விசேட பூசைகள், வழிபாடுகள் இடம்பெறும். புரட்டாதி கடைசிச்சனியன்று பல்லா யிரக்கணக்கான பக்தர்கள் கீரிமலைக்குச் சென்று நீராடி நகுலேஸ்வரப்பெருமானை வழிபடுவார்.

வருடத்தில் மூன்று தடவைகள் கீரிமலையில் பக்தர் கூட்டம் அலைமோதும். ஆடி அமாவாசை, சிவராத்திரி, புரட்டாதிச்சனி ஆகிய தினங்களில் கீரிமலை பக்தர் கூட்டத்தால் நிரம்பி வழியும். ஏனைய கோயிலுக்குச் சென்று சனீஸ்வர வழிபாடு அல்லது வழிபாடு செய்வதைவிட பக்தர்களுக்கு கீரிமலைக்குச் சென்று வழிபடுவது சௌகரியமாயிருந்தது. காரணம் ஏனைய கோயில்களுக்குச் செல்லும்போது பக்தர்

கள் வீட்டில் நீராடிவிட்டே கோயிலுக்குச் சென்று வழிபடுவர்.

கீரிமலைக்குச் செல்லும் அடியார்களுக்கு கீரிமலையிலேயே சமுத்திரஸ்நானம் செய்துவிட்டு வழிபாடு செய்யக்கூடிய வசதி காணப் பட்டது. புரட்டாதிச் சனியன்று என் தீபம் ஏற்றி வழிபாடு செய்யும் கோயில்களைனத்திலும் என்னைனை சட்டி வியாபாரம் நடைபெறும். கீரிமலையில் என்னைனைய் சட்டி வியாபாரத்துடன் மேலதிகமாக இன்னொரு வியாபாரமும் நடைபெறும். அரப்பு எலுமிச்சங்காய் வியாபாரம். புரட்டாதிச் சனியன்று தலைக்கு அரப்புத்தேய்த்து நீராடுவது விதி. கீரிமலைக்கு வரும் பக்தர்கள் அரப்பு எடுத்துவருவது என்பது சிரமமான காரியம். இதனால், புரட்டாதிச் சனியன்று கீரிமலை வாசிகள் பலர் அரப்பு எலுமிச்சங்காய் வியாபாரத்தில் ஈடுபடுவர். அரப்பு எலுமிச்சங்காய் வியாபாரம் முதல் இல்லாத வியாபாரம்.

முன்பெல்லாம் தேனீர் கடைகளில் பால் தேநீர் தயாரிப்பதற்குப் பால்மா பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. ரின்பாலே பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. பாவித்த ரின்பால் பேணிகள் கீரிமலையிலுள்ள தேநீர்க் கடைகளின் பின்புறம் தாராளமாகக் காணப்படும். அரப்பு, எலுமிச்சங்காய் வியாபாரம் செய்வோர் ஒரு வாரத்திற்கு முன்னரே பாவித்த “ரின்பால்” பேணிகளைச் சேகரிக்கத் தொடங்கிவிடுவர். புரட்டாதிச் சனியன்று கடற்கலையில் நெருப்பு மூட்டி அலுமீனியப் பானையில் அரப்பை அவியவிட்டு “ரின்பால்” பேணிக்குள் விட்டு பாதியாக வெட்டப்பட்ட எலுமிச்சம் பழப்பாதி ஒன்றையும் போட்டு நீராட வருவோருக்கு விற்பனை செய்வர். இறுதியாக ஒரு பேணி அரப்பு எலுமிச்சங்காய் ஜம்பது சத்திற்கு விற்பனை செய்யப்பட்டது.

கீரிமலையில் அரப்பு எலுமிச்சங்காய் வியாபாரம் நடைபெற்றாலும் நாம் காச கொடுத்து வாங்குவதில்லை.

ஏனெனில் வீட்டில் தாராளமாக அரப்பு இருக்கும். ஆவணி மாதமே நல்லெண்ணை வியாபாரிகள் அரப்பும் கொண்டுவந்து தந்துவிடுவார்கள். இவர்கள் தலைச்சுமையாகவும், சைக்கிளிலும் கொண்டுவந்து வீடுவீடாக விற்பனை செய்வார். தகரத்தால் செய் யப்பட்ட சதுரக் குடுவை போன்ற பாத்திரத்தை கடக்கத்தினுள் வைத்து அதனுள் எண்ணெய் நிரப்பி எடுத்துவருவார். வயோதிபப் பெண்மணிகளும் எண்ணெய் வியாபாரத்தில் ஈடுபெடுவதுண்டு.

புரட்டாதிச் சனியன்று உடல் முழுவதும் நல்லெண்ணை தேய்த்து கண், நகக்கண் என்பவற்றிலும் எண்ணெய் பூசி வாய் நிறைய எண்ணெய் விட்டு பின்பு நீராடி கோயிலுக்குச் செல்வது வழிமை.

வழுமையாகக் கோயிலுக்குச் செல்லும் போது அர்ச்சனைத் தட்டில்தான் அர்ச்சனைப் பொருட்கள் எடுத்துச் செல்வது வழக்கம். ஆனால், புரட்டாதிச் சனியன்று மட்டும் கடதாசிப் பையில் (இது மரத்தாள் பாக் எனவும் அழைக்கப்படும் சீமெந்துப் பையில் தயாரிக்கப்பட்டது) அர்ச்சனைப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்வார். ஒரு பை ஜுந்து சதம். சனீஸ்வரனுக்குக் கொண்டு செல்லும் பொருட்கள் திருப்பி எடுத்துவரக் கூடாது என்பதற்காக சனீஸ்வரனிடம் கொண்டு செல்லும் பொருட்களை திருப்பிக் கொண்டு வந்தால் அவற்றில் ஒட்டிக்கொண்டு சனியன் வந்துவிடும் என்பது நம்பிக்கை.

புரட்டாதிச் சனியன்று கீரிமலையிலும் என் எண்ணெய்ச் சட்டி வியாபாரம் நடைபெறும். நாங்கள் சட்டி மட்டும் வாங்கு வோம். என் பொட்டலம் வாங்குவதில்லை. பாவித்த குடைகளை வீட்டு வேலீயில் மாட்டியிருப்பார் அம்மா, புரட்டாதிச்சனியன்று என் பொட்டலம் கட்டுவதற்காக அந்தக் காலத்தில் ராஜராணி குடைகள் பிரசித்தம். இவை சுமார் இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு பாவிக்கக் கூடியவை. பின்னர் மான்மார்க் குடைகளும்

பிரசித்தி பெற்றிருந்தது. குடும்ப அங்கத்தவர்களின் எண்ணிக்கைக் கேற்ப என் பொட்டலம் கட்டி சட்டியினுள் போட்டு எடுத்துச் சென்று தீபம் ஏற்றுவோம். கோயிலுக்குப் போகும்போது அம்மா சொல்வார் “வடிவாகக் காலைக் கழுவிப்போட்டுப்போ. நளமகா ராசா கால் கழுவேக்கை ஒரு இடத்திலை தண்ணிப்பாமை விட்டிட்டுதாம். அந்த இடத்திலைதான் நளமகாராசனுக்குச்சனி யன் பிடித்ததாம்” என்று. “அப்பனே சனீஸ்வர பகவானே இண்டையோடை எங்களை விட்டு விலத்தியிடு என்று கும்பிட்டு விட்டு வா” என்றும் அம்மா அறிவுறுத்துவார். கோயிலால் வந்து காகத்திற்குச் சாப்பாடு வைத்து காகம் சாப்பிட்ட பின்னர் தான் எமக்குச் சாப்பாடு. தலை வாழையிலையில் சோற்றின் மேல் நல்லெண்ணெய் விட்டு அப்பளம் தொடக்கம் சமைத்த சகல கறிகளிலும் சிறிதளவு சேர்த்து துப்புரவான இடத்தில் தண்ணீர் தெளித்து. அதன் மேல் காகத்திற்கு உணவு படைக்கப் படும். காகம் சாப்பிடாவிட்டால் அம்மா சொல்வார் ஏதோ துப்புரவு இல்லாமல் செய்து விட்டோம் போலிருக்கிறது. அதனால்தான், காகம் சாப்பிட மறுக்கிறது எனக்கூறி மறுமுறை குளித்து சமையல் செய்வார். ஒரு தடவை அம்மா முன்றாம்முறை குளித்து விட்டு சமைத்து காகத்திற்கு உணவு பரிமாறியதும் உண்டு. கோயிலிலும் என் சாதம் விற்பனை செய்யப்படும். சிலர் அதை வாங்கி காகத்திற்குப்படைப்பதுமுண்டு. அந்த பசுமையான நாள் களை எண்ணிப் பெருமூச்சு விடத்தான் முடியும் வேறேன்ன செய்வது.

